

૩૬૩૦

શ્રી
મહાન ઊદયરત્ન કૃત સંગ્રહ.
ભાગ ૧ લો.

છપાવી પ્રસિદ્ધ કરનાર.
શા. વાડીલાલ શાસ્ત્રાભાઈ.
તથા
શેઠ સોમાભાઈ પાંનાયંદ.
મુ. ખેડા.

અમદાવાદ.
“એન્ડ્રો વનોઝ્યુલર પ્રિન્ટિંગ પ્રેસ” માં છાપ્યું.

સંવત ૧૯૪૫ / સને ૧૮૮૯

૩૯૩૦

શ્રી

મહાન ઉદયરત્ન કૃત સંગ્રહ.

ભાગ ૧ લો.

સાધાર્મિક ભાષ્યોને ભણવા વાંચવાને
સારૂં યથામતિ સોધન કરીને.

છપાવી પ્રસિદ્ધ કરનાર.

શાળ વાડીલાલ ડાહ્યાભાઈ.

તથા

શેઠ સોમાભાઈ પાંનાચંદ.

મું બેડા.

અમદાવાદ.

“એન્ડ્રો વર્નાક્યુલર પ્રિન્ટિંગ પ્રેસ” માં છાપ્યું.

આવૃત્તિ ૧ લી-પ્રત ૫૦૦

સંવત ૧૯૪૫

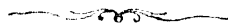
સને ૧૮૮૬.

કીંમત ૦-૫-૦

॥ श्री पंच परमेष्ठीभ्यो नमः ॥

श्री भट्टान त्रिदयरत्न कृत संग्रह.

ભાગ પેહેલો પ્રારંભ.

અથ શ્રી.

યૂક્તીભદ્રનો નવ રસો પ્રારંભ.

દુહા:

સુખ સંપત દાયક સદા, પાયક જસ સુરંદ;
સાસન નાયક સિવ ગતિ, વંદુ વીર છલુદ. ૧
જંબુદ્વિપના ભરતમાં, પાડલી પૂર નૃપ નંદ;
સૂખડાલ મેતો તમુ પ્રીયા, લાછલદે સુખ કંદ. ૨
નાગર નાત સિરોમણી, નવ તેહને સંતાન;
સાત સુતાસુત દાય તમુ, વંસ વધારણ વાંન. ૩
યૂક્તીભદ્ર ભોગી ભમરલો, સુનિવરમાં પણ સિંહ;
વેસ્થા વલુંધા તે સહિ, ન ગણે રાતને દીહ. ૪
કનક ટકા તેણે વિદ્રવા, સાઠીખાર કોડ;
ખાર વરસ વોલિ ગયાં, પણ છયલ ન સકે છોડ. ૫
સકડાલ મેતો તેણે સમે, કવિશ્વર દુહવ્યો કોય;

તે માટે મરવું પડ્યું, તે જાણે સઉ કોય. ૬
 સરિયો બાંધવ તેણે સમે, પામી નૃપ આદેશ;
 થૂલીભદ્રને તેડવા, આવ્યો મંદિર વેશ. ૭
 હંકિત તેહની સાંભળી, થૂલીભદ્ર કહે સુણ નાર;
 આજ્ઞા જે આપો તમે, તો જઈ આવું એકવાર. ૮

ઠાળ ૧ લી.રાગ કેદારો.

સાસુ પુછેરે વહુવાત માળા કિહાંછેરે. એ દેશી.

મુને મારા બાપના સમજે,
 જાયા નહિ દેઉરે;
 તુજ થકી હું ધડી એક,
 અળગી નહિ રહુંરે. જા૦ ૧

નંદરાય જે આવસે પોતે,
 બહાલા મારા તેહને ઉત્તર દેશુરે;
 મિઠડા મહારા જે ફરમાવસોતે,
 માથે ચડાવીને લેસુરે. જા૦ ૨

પાડલીપૂરની સેરીએ ભમતાં,
 બહાલા મારા રત્નચિંતામણી લાધુરે;
 જાણુ પુરુષમાં તુહિજ દીઠો,
 બહાલા તુજથી દીલડુ બાંધુરે. જા૦ ૩

સહજે તારૂં થુક પડે જહાં,
 બહાલા ત્યાંહાં હું લોહી રેડુરે;
 પ્રાણુ જીવનજી તમે પાછું વાળો,

શ્રી નંદરાયજીનું તેડુંરે. ૧૧૦ ૪

ખાંતે કરીને ખુલ્લું ખમસ્યું,
બહાલા પણ નહિ હવે મેલું કેડારે;
એમ કરતાં જો પીઠિતમે ચાલો,
તો મુજને સાથે તેડારે. ૧૧૦ ૫

કોલ કરીને થૂલીભદ્ર ત્યાંથી,
બહાલા આવ્યામન આણુંદીરે;
ભુપને ભેટી સંયમ લીધો,
ઉદયરત્ન પાય વંદિરે. ૧૧૦ ૬

કુંહા.

કહે થૂલીભદ્ર સૂણો ભૂપતી, કિમ માર્યો મુજતાત;
મુજને તેડો કિમ મોકલ્યો, કહે હવે તે અવદાત. ૧
ભૂપ કહે થૂલીભદ્ર સૂણો, વાંક નહિ મુજ કોય;
પંડિત એક દશાંતરી, મુજ સૂણી આવ્યો સોય. ૨
કવિત ગુણ મારા કહ્યા, ઊળગ કીધી અપાર;
તવ તૂટીમેં તેહને, દીધા લાખ દીનાર. ૩
મેહેતા ભણી મેં મોકલ્યો, લેવા લાખ પશાય;
ભોજન ભક્તિ કરે ધણી, પણ નવ દે લાખ સવાય. ૪
દિન દશ પાંચ વોલિ ગયા, કહે પંડિત સૂકમાલ;
આપો મુજને હવે તુમે, જે તૂટો ભૂપાળ. ૫
મેહેતો કહે હમે આપશું, દામ સહિત અદ્ધ લાખ;
કહે પંડિત હું લાખ લેઉં, ઈમ કેમ યોલેલાખ ૬

હા ના કરતાં તેહને, રીસ ચડી થૂલીભદ્ર;
 હડ ચડ વાદ થયો ધણો, તે પંડિત હેડે ક્ષુદ્ર. ૭
 તેણે રૂઠે દુહડો કરી, આવી કહી મુજ વાત;
 હું નહિ જાંણુ કુડ ગતિ, મેં કરી રતનની ઘાત, ૮
 નંદરાય જાંણે નહિ, તેમ સુકડાલ કરે;
 નંદરાય મારી કરી, સરીઓ પાટ ઠવે. ૯
 પંડિત નાસીને ગયો, તજ સવિ માહરો દોષ;
 રાજ્ય ચલાવ્યો જોઈયે, મેહેતા વિણુ સ્યો નરેશ. ૧૦
 તવ મે રીરિયાને કહો; કાં મલ્યો શિરદાર;
 આજ પછી વંશ માહરો, કોઈ ન લોપે કાર. ૧૧
 વળી સરિએ મુજને કહો, થૂલીભદ્ર મારો બ્રાત;
 તે જોડા હું કયમ ગ્રહું, સુંણુ નંદરાય અવદાત. ૧૨
 તે મારે તમને કહું, લ્યો કાંમે ઉજમાલ;
 હું ઠાકોર પ્રજા તણો, તું લીલા લહેર ભુપાલ. ૧૩
 તેની સુણી થૂલીભદ્ર કહે, સૂણો હો શ્રી નંદરાય;
 આવું આલોચી હું હવે, પછે ગ્રહું કાંમે સૂખદાય. ૧૪
 રાજ સલાથી ઊઠીને, આવે મંદીર જાંમ;
 મારગમાં મુનિવર મલ્યા, સંભુતિવિજઈ ઈણે નામ. ૧૫
 ગ્રણુ પ્રદક્ષણા દઈને, કરે આલોચ વિચાર;
 થૂલીભદ્ર ગુરને વિનવે, સંયમ દો સુખકાર. ૧૬
 ગુર વિચારે ચિત્તમાં હહુઆ કર્મી એહ;
 વળી પ્રાણુ પ્રતિઓધવા, એ થૂલીભદ્ર ગુણુ ગેહ. ૧૭
 સરિયાની અનુમતિ લહી, લીધો સંયમ ભાર;

વિહાર કરે ત્યાંહાંથી હવે, કોઈક દેશ મોઝાર. ૧૮
 હવે કોસ્યા કામની તિહાં, જોવે વાલમ વાટ;
 થૂલીભદ્ર રૂશી નાવિઆ, સુનિ હેડોલા ખાટ. ૧૯
 હેશખી ઉઠ ઊતાવળી, સજી સોળ સણગાર;
 ઘર વિલપાંતિ સુંદરી, તે ક્યાં છોડિ નિરધાર. ૨૦
 ચાર ઘડિની અવધિ કરિ, આવ્યો આશાદો માસ;
 કાંમણગારો કંથજી, સખિ નાવ્યો આજ આવાસ. ૨૧
 તે ઉઠી ઊલટ ધરી; વાલમ જોવા વાટ;
 ઊદયરત્ન એમ વિનવે, હવે કોસ્યા કરે વિલાપ. ૨૨

ઢાલ ૨ જી.

માલાની દેશી.

આવ્યોરે અશાદો માસ, નાવ્યો ધુતારોરે, એ રાગ.

મુંને જીવ્યો વિરહ જીવંગ,
 કોઈ ઉતારોરે;
 વિરહ તણો વિખ વ્યાખો સઘજો,
 વહાલા કુલ સી દહડી દાજીરે. ના. ૫
 મુકડાલના સુત પાસઘ ખીજો,
 નહિ કોઈ મંત્રને વાદીરે; ના. ૨
 એના ઝેહરની ગતિ અનેરી,
 વહાલા માંને નહિ મંત્રને મોરોરે;
 એક વાતનો અંત ના આવ્યો,
 દુઃખ પણ આવ્યો દારોરે. ના. ૩

ઝરમર ઝરમર મેડિલો વરસે,
 વહાલા ખુલે હલ વાડિલો વાજેરે;
 ખંપેયો પિઉ પિઉ પોકારે,
 વહાલા કોઈ મુને પિઉડા દખાડારે. ના. ૪
 વધરીની પેરે એ વરશાળો,
 વહાલા મુને આવી લાગ્યો આડા;
 તનમન તિલ પાપડ થયું મળવા,
 વહાલા કોઈ મુને પીઉડા દખાડા. ના. ૫
 એણે અવસર શ્રીગુરુ આદેશે,
 વહાલા થૂલીભદ્ર ચોમાસુ આવ્યારે;
 ઉદયરત્ન કહે કોશ્યા રંગે,
 મોતીડે વધાવ્યારે. ના. ૬

દૂહા.

એણે અવસરે શ્રી ગુરુ આદેશે, લેઈ આંણા ઉદાર;
 ચોમાસુ રેહવા ભણી, શ્રી થૂલીભદ્ર અણગાર. ૧
 લેઈ ધર્યા સૂમતી સોધતા, હુલુવા ધરતા પાય;
 બાળપણની પદ્મિનિ, થૂલીભદ્ર મનાવા જાય. ૨
 વજ્ર કછોટો દ્રઢ કરી, હવે થૂલીભદ્ર મણિદં;
 કોશ્યા મંદિર આવીયા, હુમડે ધરી આણુંદ. ૩
 તવ દાસી ઉતાવળી, દીધી વધાઈ કોશ;
 વાલિમ આવ્યો વિરહણી; ન ધરે મન અંદાપ. ૪
 તવ ઉઠી સા સુંદરી, પિઉ મળવા કાજ; •

ચાતુક જીમ ચતુરા પણે, તે ઉભી કરી લાજ. ૫
 મુણે સખી પીઉ મુજ લણી, છટકી દીધો છેહ;
 ચ્યાર ઘડી મુજને કહી, પિઉ અવરાં કીધ સનેહ. ૬
 લાંપ તણે જીમ તાંતણે, વળી જોવો સંધ્યાવાંન;
 ઠાર તણે જીમ મેહલો, તિમ નાગર મિત્રતું માંન. ૭
 મેહલણાં દેતી માંનની, મધુરાં બોલે વચણ;
 આજ સફળ ઘર આંગણે, વળી સફળ દીન રચણ. ૮
 મોતી થાળ વધાવ્યને, કોશ્યા કરે અરદાસ;
 પૂરવ પ્રીત સંભારીએ, કરીએ લીલ વિલાસ. ૯
 મોહલે આવો મોહના, બલિહારી તુમ વેશ;
 ચંદ્રમુખી રૂશીને કહી, મંદીર કરો પ્રવેશ. ૧૦
 પૂરવ પ્રીત સંભારીએ, હે થૂલિભદ્ર જીવન પ્રાંણ;
 પલણે ઊદય કોશ્યા કહે, પીઉ તુમથી ઘર મંડાણ. ૧૧

ઢાળ ૩ જી.

આવ્યો ધુતારોરે. એજ દેશી.
 મારા મનમાં લાગે મીઠારે,
 દાહાડો આજનો;
 હુંતો પાંમી પુન્ય સંયોગ,
 જોગ મન મેલનો. દી. ૧
 પ્રાણનાથનાં પગલાં થાતાં,
 બહાલા આંગણે નાચવા લાગોરે;
 હરખ હૈયા માંહિ ન સમાયે,
 મહારૂ વખત અખર જઘ લાગોરે. દી. ૨

કુલદેવીએ કરણા કીધી,
 બહાલા મોતીડ મેહ વુઠારે;
 આજ મારે આંગણે આંખો મારયો,
 પુન્યે પુર્વજ તૃઠારે. દી. ૩

મંદીર હસીને સાંભો આવે,
 બહાલા સાચૂકે એ સલુણારે;
 આળસુને ઘેર ગંગા આવિ,
 બહાલા સુખમાં નહી કાંઈ ઉણારે દી. ૪

ચાર ઘડીની અવધ્ય કરીને,
 બહાલા ચાલ્યા ચીતડું ચોરીરે;
 મનથી મુજને વીસારી મેલી,
 બહાલા કુણુ મનાવે ગોરીરે. દી. ૫

ઊંખરે આવીને સ્યુરે ઊભાછો,
 બહાલા મંદીર પાવન કીજેરે;
 દાશી તમારી અરજ કરેછે,
 મુજરો માંની લીજેરે. દી. ૬

ઊઠ હાથ અળગી તું રહેજે,
 બહાલા પછે જાણે તેમ કરજેરે;
 ધપમદ માદળને ઘોંકારે,
 કુદડીની પેરે ફરજેરે. દી. ૭

એમ પરઠીને રહ્યા ચોમાસું,
 બહાલા ઉદય રત્ન એમ ભાંખેરે;
 તેહેને માહુરી વંદના હોજે,
 જે મનડો દ્રઢ રાખેરે. દી. ૮

દુહા.

શુભિભદ્ર કહેં સુંણ સુંદરી, મેં વશ્ય કીધાં નયણ;
 તું વ્યાકુળ થઈ વીરહણી, કીમ ભાષે ઇમ વયણ. ૧
 કહે કોશ્યા સુંણ પીઉછ, તુ મુજ જીવન પ્રાંણ;
 પ્રીતમ જળ હવે રોંચીએ, વેલ વધે જીમ વાંન. ૨
 કહે શુભિભદ્ર કોસ્યા સુણો, અમે નીરલોભી સાધ;
 રહેશું ચોમાસું તુમ ઘરે, પણ મનમે નીરાખાધ ૩
 કોસ્યા કહે તુંમ વયણલે, હું બલીહારી જાહ;
 મોહોલ પધારો મોહના, જીમ પૂરવ સુંખ પાઉ. ૪
 શુભિભદ્ર કોશ્યાને કહે, સાઠા ત્રીણજ હાથ;
 મુજથી અળગી તું રહે, મૃગ વાઘણ સ્યો સાથ. ૫
 વાઘણ નહી હું વાદહા, હું છું અબલા નાર;
 મેહર કરો મુજ ઉપરે, પૂરવ પ્રીત સંભાર. ૬
 શુભિભદ્ર રૂશી ઇમ કહેં, સુંણ કોસ્યા એક વાત;
 પંચ મહાવ્રત મેં લીયાં, હવે મકરો મારી વાત. ૭
 કોસ્યા કહેં ઇણે મંદીરે, આવી રહ્યો ચોમાસ;
 શુભિભદ્ર તીહાં આવીયા, મન ધારે અધિક લછાહ ૮
 ભાવ ભક્તિ નિત્ય પ્રતિ કરે, વળી ભોજન સરસ તંબોલ;
 મધુર વયણ મુખથી બોલતી, પીડી કરીએ હવે રંગરોલ. ૯
 મુખ મચકોડીને કહે, કોશ્યા મુખથી વયણ;
 બાળપણના વાલહા, મુજથી સહીમ તાંણ. ૧૦

(૧૨)

વિણુ પૂછે વ્રત કિમ બ્રહ્માં, વાલેશર ગુણવંત;
 જોગારંભ છોડી કરી, ઈહાં રંગ રમો એકાંત. ૧૧
 હું પ્રભુ દાશી તુમતણી, પગ રજ રેણું સમાંત;
 હવે અંતર કિમ લેખવો, કાયા કર ખુરખાંત. ૧૨
 અંતર તિહાં કિમ કીજયે, તે જીહાં મન મેલ ન હોય;
 ઊદય કહો ધર આયને, અંતર ન કરે કોય. ૧૩

ઢાળ ૪ થી.

માળાની દેશી.

મેંતો જોગ તમારો જાણ્યો રે,
 મેલોને આંટો રે;
 મને ખટકે કાળજા માંહીં,
 પ્રેમનો કાંટો રે. ૧
 જોગી તે જે જંગલ સેવે, બહા
 તો રહે જોગનું પાણી રે;
 અમ ઘર આવીને જોગ જાળવસો,
 તો જોગનું મુદ્રામે જાણી રે. મે. ૨
 ઠમક ઠમક પાયે વેછિયા ઠમકે, બહા
 રમજમ ધુધરી વાજે રે;
 ઝાંઝરીના ઝમકારા માંહીં,
 વ્રત સઘલાંઈ લાજે રે. મે. ૩
 એક ચોમાસું ને ચીત્રસાલી, બહા
 બીજો મેહુલો ટપટપ ચુએરે;

(૧૩)

આંખડીના ઊળાલા માંહી,
 મુની પણ સામુ જોયે રે. મે. ૪
 દોં દોં માદળને દોંકારે. ૦હા૦
 થેમ થેમ નાટક છંદરે;
 મુખડાના મરકલડા માંહી,
 કહો કુંજુ ન પડે કંદરે. મે. ૫
 એહવાં વયળુ સુંણી કોશ્યાનાં, ૦હા૦
 થૂલિભદ્ર કહે સુણ બાળા રે;
 નાના નાના હું નવિ ચુકું રે,
 દેખી તારા ચાળા રે. મે. ૬
 ઊદ્યરત કહે તે મુનિવરના, ૦હા૦
 હું તો પ્રેમે પ્રણમું પાચારે;
 મનથી જોણે ઊતારી મેહેલી,
 બાર વરસની માયા રે. મે. ૭

દૃષ્ટાં.

વયળુ સુંણી વાલંમ તણાં, ધરતિ કોશ્યા દુઃખ;
 હવે પીઊજીને ક્યમ વશ કરું, કીમ પુરવ પાંમુ સુખ. ૧
 રંધિ ઘણી ધર માહરે, કુંજુ તેહના રખવાળ;
 તાગર કંથ રૂશી થયો, સખો હું લધુ અખલાનાર. ૨
 ડુણ હો પીઊ તે કંથજી, અવગુણ વિણ સહી નારિ;
 ડુજ સરીખી નહી સુંદરી, થૂલિભદ્ર હમડે ધારી. ૩
 અમ આગળ સુંણ સાહિબા, ઈંદ્ર સરીખા જેહ;

(૧૪)

હરિહર બ્રહ્મા વિસ્તુ જો, અમથી સકે તેહ.	૪
તે માટે તમને કહ્યું, માંનો પીઊછ વાત;	
નહીતર પ્રાણ તજી હવે, કેતા કહું અવદાત.	૫
તવ કહે થુલિભદ્ર સુણો, હું નવિ ખડું જોગ;	
મેં વિસારિ તુજને, સંયમ સ્યું હવે જોગ.	૬
દાસી કહે કોશ્યા પ્રતિ, નાટક કરીધં ઊદાર;	
હાવ ભાવ દેખાડસ્યું સજી સોળ સણગાર.	૭
સખી દસવીસ ભેગી કરી, નાટીક માંડયો સાર;	
ઉદય કહે કોશ્યા લીયા, સખીઆંમાં સિરદાર.	૮

દાલ પ મી.

એજ રાગમાં.

માંડયો નાટારંભ,	
મહારંગ વરસેરે;	
મેહ સ્યુ માંડયો વાદ,	
માનની તરસેરે;	મ. ૧
ગગન મંડળમાં ઊંડો,	
વહાલા મોહલમાં વાદળ ગુંજેરે;	
ચિત્રસાળીમાં વીણા વાજે,	
મેર લવિ ગિરગુંજેરે.	મા. ૨
પીઉ પીઉ મુખ ચાતુક બોળે,	
વહલા કહું કહું કોકીલા ટહુકેરે;	

ધુધરીના ધમકારા માંહી,
થેઇ થેઇ તાન ન ચુકેરે. મા. ૩

ઝળ હળતાંને જલ્ય ઝબુકે,
ઠહાં તેતો જળ બાળાને જલેઇ;

પાનહિલાલ મમોલા જેહી;
ઠહાં હરીયાસામું દીપધરે. મા. ૪

પ્રેમ તણે મસ મહારંગ વરસે,
ઠહાં ત્યાં રસના ચાલ્યા રેલારે;

લપસી પડવા જેહવો કિધો,
વાધ્યા મન મથ વેલારે. મા. ૫

ઉઠ કોડ રામરાય ઉલસીયા,
ઠહાં જલમ કીધો જોરારે;

જળ માંહી કમળ રહે જમ કોરો,
તિમ થુળિલદ્ર રહ્યો કોરારે. મા. ૬

લળિ લળિ લળિ કુંદડી લેતિ,
જોઇ આડી નજરે હેરીરે;

ઉદય રતન કહેં ધન્ય તે મુનિવરને,
જે ન જોયું પાછું ફેરીરે. મા. ૭

દુહા.

કેઈ નાટીક દેખીને, થુલીલદ્ર ન ડગ્યો મન;
વિડંબીત વીરહણી, કાંતું પછાડે તન. ૧

જલમ મનમે વસ્ય કર્યો, પાંચે ગ્રહી સુભદ્ર;
એક મના થઈ કાંમીની, કોધ કીયો દહવદ્ર. ૨

નિસુણી તાહરા બોલડા, હું નવી ચુકું નાર;
 ધીરપણું મેં આદરયું, જીવન અથીર સંસાર. ૩
 ભવ રૂપ તુંએ મોહની, સાધણ વિષની વેલ;
 ઇમ જાંણી મેં પરહરી, હવે સંજમથી મન મેલ. ૪
 સુંણ નાંદિખિણ સરખા જતી, આપાડાદિક જેહ;
 મોહ માહામદ વસ કરી, મુગતિ ગયા મુની તેહ ૫
 કાચિ કાયા કાંમની, માયા મોહની જાળ;
 વળી રચુ કહીયે નાયકા, હવે વિષય થકી મનવાળ. ૬
 કાયા કુપી કાચની, ખીપળ પાંન સમાંન;
 અથીરપણું જીવીત તણુ, જેહવો સંધ્યા વાન. ૭
 તે માટે કોસ્યા તમે, કરો આળ પંપાળ;
 ઉદય કહે શુભભદ્ર રૂશી, હવે વચણ કહે તતકાળ ૮

ઢાળ ૬ ઠી.

એજ રાગમાં.

તું સાંને કરે છે આળારે,
 હું નવી ચુકુંરે;
 મુને વાલી લાગેછે માળારે,
 ધ્યાન ન ચુકુંરે. ૧
 સીલ સાથે મેતો કીધી સગાઇ,
 વહાલ મેતો મેલી બીજી માયારે;
 જલમ મયણને જોરે કરીને,
 જીત નિસાંન બળયારે. ૨

વજ્ર કંછોટો મેં વાળ્યો સુધો, ૦હા૦
 તારો છોડ્યો નથી છુટે રે;
 જો મંઝારી ઘણું અકળાઈ,
 શ્રાપે સીકુ નવ દુટે. હું. ૩
 શશી હરજો અંગારા વરસે, ૦હા૦
 સમુદ્ર મર્યાદા મુકે રે;
 પવને જો કનકાચળ ડાલે,
 નક્ષત્ર મારગ ચૂકે રે. હું. ૪
 તોપણ તાહરે વશ હું નાચું, ૦હા૦
 સુદરી માંનજો સાચુ રે;
 રાધનો પાહાડ વહિ ગયો રાતે,
 હવે નથી મનડું કાચું રે. હું. ૫
 સો બાળક સાંમટાં જો રેવે, ૦હા૦
 પાવૈને ન ચડે પાંના રે;
 ફાગટ સ્યાંને પાખંડ કરે છે,
 લાગે નહીં હવે તાંના રે. હું. ૬
 જોણે મુનિવરે ત્રેવડી કોસ્યાને, ૦હા૦
 પગની મોજડી તોલે;
 તેને મારી વંદના હોજો,
 ઊદયરત્ન ઈંમિ બોલે. હું. ૭

દૂહા.

નાગર નાતિનો લાડલો, શૂલિભદ્ર અણુગાર;
 કોસ્યા વયજીથી નવિ ડગ્યો, સમતા થઈ તિણે વાર. ૧

મન વચન કાયા વસ કસ્યાં, હે સુંદરી સુંણ વાત;
 કીસ્યો આડઅર તું કરે, ફરી ફરી કહું વિખ્યાત. ૨
 જેમ મંઝારી મુખકા, જેમ મોરાને નાગ;
 જેમ ચડીને બાજ વળી, મૃગ રીપું કહે વાધ. ૩
 તિમ રામાને રૂશી તણી; જોય પટંતર કોશ;
 પિણુ તુજને પ્રતિ બોધવા, વળી થાવા નીરદાશ. ૪
 વયણ સુણી વનીતા કહે, ભલે આવ્યા તુમે નાથ;
 આજ સફલ દીન માહરો, તું મુજ સિવપુર સાથ. ૫
 મો દુલસ્યે વળી વીરહણી, ઊછક થઈ ઊજમાલ;
 કહે વીરહો પ્રભુ તુમતણો, હું ન ખમી સકું એક તાલ. ૬
 વ્યાકુલ જાણી વીરહણી, રૂશી નવી બોલે વયણ;
 કેડ ન છોડું કાંમની, કરતી ખેંચા તાણ. ૭
 વિરતિ રૂઠી નાયકા, કેડે પડી વળી તેહ;
 નાટક માંડે જુગતસ્યું, ઊદય કહે ધરી નેહ. ૮

દાળ ૭ મી.

એજ રાગમાં.

સાંભળી તાહરાં વયણ,
 થઈ હું ઘેહેલી રે;
 મુને સાલે હૃદય માંછ,
 પ્રીતડી પેહેલી રે. થઈ. ૧
 ખાર વરસની પ્રીત જે પાળી,
 વહાલો બાપના બોલ જે બોલ્યા;

કોલ કર્યા જે જમણે હાથે,
તે કેમ જાયે મેહુદયારે થઈ. ૨

અથ ઘડી અગગા જે રહેતા,
વહાળ મનમાં માહાદુઃખ થાતુરે;
આંખડીએ આંસુડાં ખરતાં,
ખોળી જેહી તે ખાતુરે. થઈ. ૩

એક દીવસ મેં રીસ કરીને,
વહાળ મેં તો તુજસ્યું કીધી માડી;
ખાંહે જલ્લી મનાવી મુઝને,
તે વેળા કીહાં નાહી રે. થઈ. ૪

પેહેલાં લાડ લડાવી મુજને,
વહાળ મેરૂને માથે ચડાવી;
મુળમાંથી તરછોડતાં તુજને,
મનમાં મેહુર ન આવી થઈ. ૫

નાગર સેહેજે નિરદા હંડાવે,
વહાળ મોઢેથી જે.લે મીઠું રે;
હૈડામાંહેથી કપટ ન છાંડે,
તે મેં પ્રતક્ષ દીકું રે. થઈ. ૬

એહવા ઊલંભા કાંને સુણીને,
વહાળ મુનીવરે મન ન ડગાયો;
ઊદયરત્ન કહે ધન્ય લાછલદે,
જેણે એ દીકરો જાઓરે. થઈ. ૭

દૂહા.

ઊલભા નારી તણા, સાંભળીયા શ્રવણેહ;
 શ્રી થૂલિભદ્ર કોસ્યા ભણી, શાંભા દે ઊપદેશ. ૧
 રે કોસ્યાકાં વિરહણી, બાંધે માયા જાળ;
 એ કાયા મળ સારખી, ખીણુ ન રહે એક તાલ. ૨
 એણે ભવે સુખ અનુભવ્યાં, હખ અનંતી વાર;
 તુમી ન પાંખો જીવડો, કોસ્યા હમડે વીચાર. ૩
 મન સંવર હવે આપણો, જેમ પોથે વંછીત વ્યાસ;
 સંયમ લેછ મુગતે જમએ, કરીએ લીલ વિલાસ. ૪
 તેની સુણી કહે નાયકા, મીઠી વાલંમ વાત;
 તુમ ગુંણ કેરી આતુરી, મેં સુખ કરી ન જાત. ૫
 પિણુ સ્વામી નીજ નારને, આદર ઘો એક વાર;
 સહિ ચોમાસે ઊતરે, હું વ્રત લેઠસ બાર. ૬
 પથ રૂશીનો આકરો, તવ મેં લિધો સુણી કોસ;
 તવ કોસ્યા કહે સાંભળો, થૂલિભદ્ર ભાખે સોય. ૭
 દાસ અનંતું નાયકા, તુજ બોલાવ્યે હોય;
 ઊદય કહે સાંભળો, થૂલિભદ્ર ભાખે સોય. ૮

ઢાળ ૮ મી.

એજ દેશી.

મેં પરણી સંયમ નારી રે,
 તુજને વીસારી રે;
 તારા માથાની મળી,

કાંમણુ ગારી રે. તું. ૧

તેણે મુને આકર્ષી લીધો,
વહાં પાલક ન મેલે પાસો;
ઉઠ હાથ તુંને રાખી અળગી,
નાવે વારાને વાસો રે. તું. ૨

નજર મેળાવો મળતાં તાહારે,
વહાં મનકું લીધું ઊલાલી;
મુજ આગળ સ્થો જોરો તારો,
હું રહ્યો મનકું વાળીરે. તું ૩

મુપતી માળાને વળી ઊઘો,
વહાં અહનીસ રહે મુઝ તીરે;
એહ રક્ષક છે તેહનાં,
તુજને તે ન વીધીરે. તું. ૪

ચિહું પાસે છે ચોકી તેહની,
વહાં તેને હાથે છે તાળું કુંચી.
ઘર માંહે પગ ન પડે તાહારે,
જો તું થાએ ઊચી નીચીરે. તું. ૫

સેહેજે તું સ્થું વાત કર જો,
વહાં તો ચડે તેને ચટકોરે;
તરવારની ધાર ઊપરે રાખી,
પણ લાખીણુ છે લટકો. તું. ૬

પંચની સાથે છે તે પરણી,
વહાં તે તો છે મનની માંની;

- આખર તાહરો અમલ ન ચાલે,
તે માટે રહે છાંની. તુ. ૭
- ચોરનું જોર ત્યાંહાં લગી પોહોચે,
વહાં છાં લગી ધણી નવી જાગે;
ધણી જીવારે જાગીને જોએ,
તારે ચોરને મારગ લાગેરે. તુ. ૮
- એહવાં વયણ મુણી મુનીવરનાં,
વહાં કોસ્યા સમકીત પાંમી;
એ કરજોડીને વાંદે તેહને,
ઉદયરત સીર નાંમીરે. તુ. ૯

દૂહા.

- કોસ્યા સમકીત પાંમીને,
થૂલિભદ્ર પ્રીતમ પાસ;
આજ સફળ દીન માહરો,
ધન ચીત્રશાળી આ વાસ. ૧
- એણે મેહલે મુખ ભોગવ્યાં,
મદ્ર તણી પરે પ્રેમ;
મણે મેહલે વળી વ્રત લહ્યાં,
હવે જાવા ઘું કેમ. ૨
- તે માટે તુંમે મહાં રહ્યો,
થૂલિભદ્રજી રૂશી રાય;
કહે થૂલિભદ્ર કોસ્યા મુણે,
અમે જાસું ગુરૂ પાય. ૩

હવે ચોમાસો ઉતરયો,
 મુજ ગુરૂ જોવે વાટ;
 એ પ્રત રૂં પાળ્યો,
 મધરે મન ઉચાટ. ૪

શીખામણુ દાખી ભક્તી,
 કોસ્યા તે તિણુ વાર;
 તવ વનિતા એમ વિનવેં,
 ધન ધન તુમ અવતાર. ૫

મેં ઉપાય કર્યા ઘણા,
 તમ ચુકવવા સ્વાંમ;
 ખમજો મુજ અપરાધ તે,
 કહું છું સીર નામ. ૬

ચલો એમ હું કેમ કહું,
 પોચો વંછીત આશ;
 વેણા વળી અહીં આવજો,
 નહિ વીસરો સ્વાસો સાસ. ૭

હરખીત આંસુ નાંખતી,
 વીકસીત જોલે વયણુ;
 ગુરૂ વાદીક પ્રભુ આવીઓ,
 મારા ધર્મ સનેહી સેણ. ૮

કહે થૂલિભદ્ર તુમે આવજો.
 મુગત મોહલ માંહિ;
 જનમ જરા નહી તિહાં કિણુ,

રમણું મન ઊછાહી.	૯
મેતી થાળ વધાઇને, કોશ્યા દીધ આદેશ; મુનિવર રખે વિસારતા, બલીહારી તું મ વેશ.	૧૦
થૂલિભદ્ર તિહાંથી ચાલીયા, કરતા શ્રદ્ધ વિહાર;	
જઈ વંદા ગુરૂ પાઞ્ચને; ગુરૂ કહે દુકરકાર.	૧૧
સહ ગુરૂ થૂલિભદ્રને કહે, જુગત સાચો શીંહ;	
કોસ્યાને પ્રતિ બુજવિ, જે જગ રાખે લીહ.	૧૨
ચોરાસી ચોવીસીએ, અભાંગ રહ્યો તુજ નાંમ;	
કોસ્યા વયજીથી નવી ચલ્યો, થૂલિભદ્ર તું ગુણ ધામ.	૧૩
હવે કોસ્યા નીત્ય પ્રત્યે કરે, સામાએક વ્રત સાર;	
જેથી મુખ હોએ સાસ્વતાં, ઉદય કહે જય જયકાર.	૧૪

(૨૫)

ઢાલ ૯ મી.

રાગ ધન્યાશ્રી.

ધન લાછલહે માત એ દેશી.

પાંમી તે પ્રતિબોધ ચોથુરે, [૨]

વ્રત કોસ્યા ઊચરે રે;

સમકીત મૂળ વ્રત બાર,

કોસ્યારે [૨] મુની વચને આદરે.

૧

ધન્ય રે [૨] તાહરા સકડાળ તાતનેરે;

ધન્ય રે [૨] ગોતમ ગોત્ર,

ધન્ય રે [૨] નિરમળ નાગરી નાતનેરે.

૨

સંભૂતિવિજય ગુરૂ ધન્ય,

જે થયો રે ધર્માચાર તાહરો રે;

ધન્ય જાળ્યા બેહેની તાસ,

ધન્ય રે (૨) સીરીયા તારા ભાગને રે.

૩

તારા ધીરજ પણાને ધન્ય,

જનમારે ધન્ય (૨) કુળ વ્યવતારને રે;

ધન્ય ચિત્રશાળી આવાસ,

જો તારે (૨) ધન્ય જનમારો માહરો રે.

૪

પાંમી હું તુજ સ્થુ પ્રીત,

જો જો રે છઝી બુઝીને ઊગરી રે;

બાંહે ઝાલ્યા મારે મુજ,

વાસારે (૨) તે નીરમળ કરીરે.

૫

હવે કોસ્યા સું કરી સીખ,

(૨૬)

મુનિવર રે (૨) વિહાર કર્યો ત્યાંથી હવેરે;
 પોહોત્યા શ્રી ગુરૂપાસ,
 દુકર રે (૨) ફીરી ફીરી ગુરૂ મુખે ઊચરેરે. ૬
 નાંમ રાખ્યું જગ માંહી,
 જેણે રે (૨) ચોરાસી ચોવીસી લગે રે;
 ધન્ય (૨) તે નર નારી.

વિષય થકી રે (૨) જે જન ઊભગે રે. ૭
 સત્તરસે ઊગણ સથિ,
 માગસર રે (૨) શ્રુદ્ધિ મોન એકાદસી રે;
 સીલ તણા ગુણ એહ,
 ગાઓ રે ગાઓ ઊનાઊઆ ઊલસી રે. ૮
 શ્રી થૂલિભદ્ર રૂશીરાય,
 ગાતાં રે (૨) મોંહ માગ્યા પાશા ઢલ્યા રે;
 ઊદયરત્ન કહે એમ,
 મનના રે (૨) મનોરથ વેગે ફલ્યા રે. ૯

દૂહા.

થૂલિભદ્ર કોસ્યા ગાવતાં, પોંહેચે વાંછીત આશ;
 ઘર (૨) ઓચ્છવ અતિ ઘણા, નિત્ય પ્રત્યે લલ વિલાસ. ૧
 ભણે ગણે જે સાંભળે, લખે લખાવે જેહ;
 દુઃખ મલ સવિ એહરે, અજરામર લહે તેહ. ૨
 એહ કરણી થૂલિભદ્ર તણી, ઊદયરત્ને નવ ઢાલ;
 દુહા સહિત પૂરા કહ્યા, મુણતાં મંજળ માલ. ૩
 ઈતિ શ્રી થૂલિભદ્રનો નવ રસો સંપૂર્ણ.

વિવેક વિલાસનો શ્લોકો.

સરસતી માતા તુમ પાએ લાગુ, દેવ ગુરૂ ત-
ણી આગના માગુ; કાયાનગ્રીનો કહુ સલોકો, એ-
ક ચીતથી સાંભળજે લોકો ૧ નગરી અનોપમ અ-
તી ઘણી સારી, માંહી વસે છે મોહોટા વેહેપારી;
દસ દીવાન ચતુરસુ જાણુ, તેનાં નામનાં કરૂં વખા-
ણુ, ૨ પાન આપન ઉદાન કહીએ, સામનવાન પાં-
ચમો કહીએ; નાગ ધન જે દેવ દેન કહ્યા, કુરે કુ-
ળંકર મદથી એ થયા. ૩ પાંચ ઇંદ્રીઓ ખાસા પ-
રધાન, મન બળ વચન બળ કાયા બળ જાણુ; સા-
સો આસને આવખુ લઈએ, એ દશે પણ કાયામાં
કહીએ. ૪ પાંચ પટોધર બુદ્ધિના ભારી, નગરીની
શોભાવધારેસારી; કાયામાંહીછે તત્વનેપ્રાણુ, આળ-
ખી લેજે ચતુર સુજાણુ. ૫ જળ પૃથ્વી ને વાયુ આ-
કાશ, પાંચમો કહીએ તેજ આકાશ; નીશ દીન ભલી
ચાકરી કરે, ખાવનની આજ્ઞા શીરપર ધરે. ૬ એકેકા
સાથે જમાદાર પાંચ, ખાએ નહીં તે કોઈની લાંચ;
લોહીકંઈ પીત વરજ કહીએ, પરશેવો પાંચેજળનાં
કહીએ. ૭ હવે પૃથ્વીના કહુ તે ધારો, શ્રોતા સાં-
ભળી દીલમાં ઉતારો; આમ હાડ ને મંદ્ર ફવાંટા;
નસોએ પાંચે બુજવા સાંહા. ૮ ઉઘ આળસ તરસ

જુખ, કાંતીએ પાંચ માણુ છે સુંખ; એ પાંચ આ-
 ણાં તેનીજ ભરે, નીશદીન ચાકરી ખરાખર કરે.
 ૯ બળ પ્રતક્ષ થાય નિશ્ચળ કહ્યું છે, સંકોચર વાયુ
 હુકમમાં રેહ્યું છે; સાચ જુઠ મોહ લોભ અહંકાર,
 એ પાંચે કહ્યા કાસર સાર ૧૦ નગરીનો ઘણી સો-
 હમજી સાખી, મન રાજને જ્યારે આપી; મનબુ-
 દ્ધિ ચીત અહંકાર ચારે, ભેળા બેશીને મનસુબો
 ધારે. ૧૧ પચરંગી બંગલો દશ દરવાજા, રાજ્ય
 કરે છે ત્યાં મનરજા, બહુ બળીયો જેનું જોર છે
 ભારી, તેથી રહ્યા ઇદ્રાદિક હારી. ૧૨ દેવ દાનવનું
 કાંઈ નવ ચાલે, મોહોટા મુછાળા હામ ન ધાલે;
 એવો જોરાવર જલમ કહીએ, જેના પ્રાક્રમનો
 પાર ન લહીએ. ૧૩ બેટા બેટીઓ વસ્તાર ભારી,
 મન રાજને ઘેર દે નારી; પાટ ઠકરાળું પરવરતી
 કહીએ, જેનું ચરિત્ર તો લણુ લોકે લહીએ ૧૪ જે-
 ના પ્રાક્રમથી રાજ લોભાય, અણુમાનીતીને મોહો-
 લે નવ જાય; અણુમાનીતીનું ભારે છે કામ, નીર-
 વરતી રાણી જેનું છે નામ. ૧૫ પરવરતી સાથે રા-
 જ રમે છે, નીશદીન રાણી મનમાં ગમે છે; રાણી-
 ને ઝાઝી રાજથી માયા, એમ કરતાં પાંચ દીકરા
 જાયા. ૧૬ તે ઉપર એક બેટી ત્યાં જાણી, છ ક-
 રજન જણ્યા પરવરતી રાણી; પાંચ પુત્રને રાજ
 પરણાવે, એકેકી કન્યા મન ગમતી લાવે. ૧૭ પાં-

ચ બેટાના કહુધું નામ, બહુ બળીયા જેનું જોરા-
 વર કામ; વડેરો બેટો મોહજ કહીએ, કામને કો-
 ધ તીસરો લહીએ. ૧૮ લોભ માન એ પાંચેરે
 ભાઈ, આશા બેની એ છતી સગાઈ; મોહ રાજને
 કુમતી નારી, પાંચ બેટાને બેટી એક સારી. ૧૯
 અચેત અજ્ઞાન શોકને ઘોખ, પરદાહી પાંચે ભા-
 ઇનો થોક; મીથ્યા નામે તે કુંવરી જાણી, છએની
 માતા કુમતી રાણી. ૨૦ કામ નાનરો મોહનો ભાઈ,
 રતી સ્ત્રીથી કીધી સગાઈ; પાંચ બેટા પણ રતીને
 થયા, મદ મછર ઉન્માદ કહ્યા. ૨૧ ચોથો દીકરો
 અંધક લહીએ, હંસા પાંચમો ભાઈ તે કહીએ;
 વીખીયા બેટી પાંચેની બેહેની. લાજ ના રાખે
 જગતમાં કેની. ૨૨ ત્રીજે નાનેરો લાડકવાયો, કોધ
 પરવંરતી કુબેથી જાઓ; હંસા નારી તો તેને પ-
 રણાવે, પાંચ બેટાને બેટી એક થાવે. ૨૩ કવચન
 અહંકાર સુમતને ધરખા, રીસાળો ભાઈ પાંચે એ સ-
 રખા; અદ્યા નામે છે પાંચેની બેહેની, દયા ન આ-
 ભે જગતમાં કેની. ૨૪ ચોથો લોભ તે જગત વી-
 ખીયાતો, ત્રશ્ના નારીથી ફરે નીત માતો; પાંચ
 બેટા તે ત્રશ્નાના થાય, લાલચ ચાહ ને પ્રહ કેહે-
 વાય. ૨૫ અચેત સવારથ માડીના જયા, સુમતા
 બેહેનથી સરવેને માયા; માન પાંચમો નાનેરો
 ભાઈ, અમાવતી સાથે કીધી સગાઈ. ૨૬ પાખંડ

પડપાંચ અસુદ્ધ હુત, કબુદ્ધિ પાંચે ભાઈ કબુદ્ધિ
 જીથ; છઠી દીકરી આમણા કહી, આમાવતી રાણી
 કુંભેથી જામ. ૨૭ બેટાને ઘેર બેટા ત્યાં કીધા, સ-
 રવાળો ત્રીસ એકઠા લીધા; ખટ દીકરી વહુ વાર
 પાંચ, જાતી ન શકે આપી કોઈ લાંચ. ૨૮ એક-
 તાળી જણનું હેતજ એવું, સરવે જગતને વખાણ્યા
 જેવું; રાણી પરવરતી સરવેને જોતી, કુંવરી આશા
 છે પીયર પનોતી. ૨૯ કુંવરી વિચારે ધન મુ-
 જ અવતાર; પાંચ ભાઈઓને ઘેર વીસ્તાર;
 ત્રણ જગતમાં માહારી વડાઈ, માહા બળી-
 યા જોદ્ધા માહારા છે ભાઈ. ૩૦ પચીસ જા-
 તરી જગતમાં માહાલે, તે આગળ કોઈનું જોર ન
 ચાલે; ભાભીઓ પાંચ પરીબળ ઝાઝુ, પાંચ ભ-
 તરીજી કામ છે કાળું ૩૧ એતો પરીવાર કલો ભ-
 લેરો, હવે સાંભળો નીરવતી કેરો; એક દીન રાજ
 તતખર થયા, અણુમાનીતીના મોહોલે ત્યાં ગયા.
 ૩૨ દેખી સુંદરી પામ્યા વીસરામ, આતો ઠરવાનો
 દીસે છે ઠામ; એવું જાણીને તીહાંજ રહ્યા, નીરવ-
 રતીને પણ દીકરા થયા. ૩૩ પાંચ દીકરા ઉપર
 એક બેટી, જેવી રતનની ભરેલી પેટી; દાન પુન્ય
 ને ધરમના તાજ, પ્રથમ હુવા વિવેકી રાજ. ૩૪
 સુભ શીળ ને સંતોષ કહીએ, પાંચમો ભાઈ વર્ધ-
 રાગ લહીએ; અણુઆશા નામે બેટી સુવાઈ, જે-

હુના માહા બળીયા સમરથ ભાઈ. ૩૫ જે કોઈ
 અણુઆશા કુંવરીને વરીયા, તે તો લવસાગર ક્ષ-
 ણમાં તરીઆ; આસા છાંડી ને અણુઆશા આંણે,
 તેતો અક્ષયપદ મોહોલમાં માણે. ૩૬ જેહુના ભા-
 ઇઓની આખરૂ રાખી, સાસરવાસામાં રાખે નહિ
 બાકી; સરવે રીઝીને એવુંજ આપે, જન્મ મરણનું
 સંકટ કાપે. ૩૭ કુંવરી અણુઆશા પીયર પનોતી;
 પતીવ્રતા ધર્મ પાળે નીજ સતી; તેહુના પીયરના
 કંડુછું નામ, શ્રોતા સાંભળજો થઈ સાવધાન. ૩૮
 વીવેક રાજને સુમતા છે રાણી, જેહુની વારતા સાચે
 વંચાણી; પાંચ દીકરા પ્રસવ્યા સારા, મુખથી બોલે
 અમ્રત ધારા; ૩૯ પેહોલો જ્ઞાન ને પરકશબીજો, સ-
 ચેત કુંવર જન્મ્યો છે ત્રીજો; ભાવ નીતી એ પાંચ
 પ્રમાણે, સરધા કુંવરી છઠી એ જાણે. ૪૦ બીજો
 કુંવર વીચાર કહીએ, સુખદિ રાણી પાર ન લહીએ;
 જેહુની કુખે તે પાંચ જણ થયા, અકળ અકામ
 ઉદાસ કહ્યા. ૪૧ સુચી સુકીત પાંચ એ ભાઈ, જુ-
 ગતી નામે તો કુંવરી જાઈ; ત્રીજો કુંવર શીળ છે
 ડાહ્યો, ખીમા રાણીને પાલે બંધાણે. ૪૨ વને સ-
 હન દયાને મુની, ગંભીરગરજ રાખે નહીં કુની,
 દીનતા નામે કુંવરી ડાહી, જેહુના બહુ ગુણી પાં-
 ચે છે ભાઈ. ૪૩ ચોથો કુંવર સંતોષ જેને, સાંતી
 નામે તો રાણી છે જેને; પાંચ કુંવર રાણીએ જાયા,

ત્રણ જગતમાં ન જાએ વાહાયા. ૪૪ સંત ધીરજ
 ને વિદ્યાસ કહીએ, ચાથો નીસદે કુંવર લહીએ;
 પાંચમો કુંવર કુરણાવંત જાણું, સખી નામે તો
 કુવરી વખાણું. ૪૫ વેરાગ નાતો પાંચમો ભાઇ,
 શોભા શી કહુ વરણવી ન જાઇ; જેની કીરતી ત્રી-
 લોકે જાણી, વિદ્યા સરખી તો જેને ઘેર રાણી.
 ૪૬ સમદમ સંજમ સુરમત જેહેની, કંત વીર ઉ-
 દાસ વાત છે તેહેની; સરસતી કુંવરી ગુણ બહુ
 કહા, જેની કીરપાથી પુરવધર થયા. ૪૭ એ સ-
 ઉ પરીવારની નીરવરતી કેરો, સ્ત્રી ગુરૂપનો રંગ ભ-
 લેરો; એવું કુટુંબ કહાવે જેને, પારંગત થાવે વાર
 શી તેને. ૪૮ નીરવરતી કેરો સરવાળો કીધો, એ-
 કતાળી જણુનો લેખો લીધો; ત્રીસ મરદને અગી-
 ચાર નારી, સાંભળી વાત રાખો વિચારી. ૪૯ બેઉ
 શોક્યોનો વસ્તાર જાણું, કુંવર કુંવરીયો સરખી વ-
 ખાણું; એકતાળી દુતો બ્યાસી કહેવાય, બેઉનો
 પરીવાર એટલો થાય. ૫૦ બંને શોક્યો ને ત્રીસરો
 રાજા, સુખ ભોગવે રહે નીત તાજા, પંચાશી જણ
 જગતમાં કેહે છે, કાયા નખીમાં એકઠાં રહે છે.
 ૫૧ એક દીન બેઉ શોકે કીધી લડાઇ, મીરો બં-
 ધાઇ સામ સામી ભાઇ; પરવરતી કુટુંબ એક પાસા-
 થયું, નીરવરતી કુટુંબ મુકામે રહ્યું પર બાંધ્યા મો-
 ર્યા લડવાને સાર, કીધી સામગ્રી ગોજાને દાર;

સડિના દાદાજી મનજ કલા, પરવરતી પુત્ર સંગાથે
 ગયા. ૫૩ સડિનો દંદ છે આતમરામ, સાક્ષી રહીને
 જીવે છે ડામ; આતમરામે હીલમાં એમ ધારયું,
 ધરડે ખુદાંમણી કીધું છે ખરું. ૫૪ માનીતી કેરે
 વશજ થયો, માટે કુંવરની સંગાતે ગયો; એવું ના
 ઘટે ધરડાને કરવું, અણુમાનીતીના કુંવરથી લડવું.
 ૫૫ માટે આપણે તીહાં નહિ જાવું, અણુમાની-
 તીના કુંવર તરફ થાવું; વિવેકસેતને ધીરજ આપી,
 લડાઈ કરવી મુકરર થાપી. ૫૬ તમારી તરફ અમે
 રહીશું, મન રાજથી જીદ કરીશું, નીરવરતી સુત
 તતખર થયા, હુથીયાર લેઈ મોરચે ગયા. ૫૭ ર-
 જી સંગ્રામ રોપ્યો છે ભાઈ, કેવી થાય છે જીવો લ-
 ડાઈ; માનીતી તરફથી મનજ ચડયા, તતક્ષણ આ-
 વી મોરચે અડયા. ૫૮ વીવેક વિચાર ઉભા છે ભાઈ;
 આતમરામે કીધી ચડાઈ; ચડી મોરચા આગળ આ-
 વે, તોપો નાળો ને બંદુકો લાવે. ૫૯ મન માહા-
 બળીયો જોડો કેહેવાય, જેનો તોપ તો નવી સે-
 હેવાય; મન રાજએ તોપ હુલાવી, આતમરામ ઉ-
 પર અલાવી. ૬૦ છુટે ગોળા ને લડાકા થાય, કા-
 થર કેરા તો ઠરે નહિ પાય; ભાલા ખેંચી ને ક-
 ખાને વીર, જાળવી લેછે આતમ વીર. ૬૧ ખાંડા
 ખંજરના ધાવ કરે છે, કટારના ધાવ અતી ભારે
 છે; ઘોળ ખપુવાને કટારાં ધાવ, આતમરામ જા-

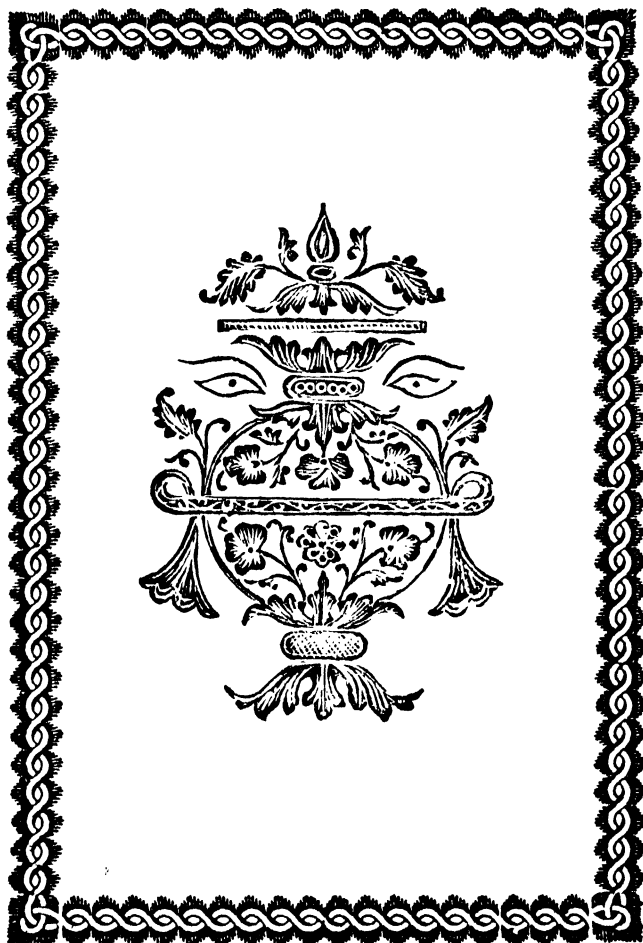
બે દાવ. દર પાછેરો જઈ આધેરો આવે, આ-
 તમા ઉપર ધાવ ચલાવે; ન વાગે તીર ન વાગે ગો-
 ણી, ફરીથી આવ્યો ખરછીજ તોળી. ૬૩ નહિ મુ-
 કું હવે એમ વદે છે; આતમારામ ખડખડ હસે
 છે, થાક્યો મન રાજા ધાવજ કરી, પાછો ગયો
 ત્યાં મોરચે ફરી. ૬૪ કરે વિચાર હવે કેમ થાશે,
 આતમારામ કેમ જીતાશે; માહારા જોરથી કોઈ
 નવ રહ્યા, મોહોટા મુછાળા જડીને ગયા. ૬૫ દેવ
 દાણુવ સરખાને હજી, ઈંદ્રાદીક કેરો ભાર ન ગજી;
 કહીકને કીધો ધુળજ ભેળા, આજ શું થયું હાવી
 કેમ વેળા. ૬૬ મન જાણે જે પાછો કેમ ભાગ્ય,
 મારા જોરને ખાંપણ લાગ્યું; તતક્ષણ ત્યાંથી ઘોડો
 ચલાવ્યો, આતમારામ નજીક આવ્યો. ૬૭ ઉપરા
 ઉપર કરે છે ધાવ, કાંઈ નવ ચાલે મનનો દાવ; આ-
 તમારામ ધીરજ લાવી, જ્ઞાનની ગુપતી તીહાં ચ-
 લાવી. ૬૮ ખીમા ખંજરનો ધાવ ત્યાં કીધો, થયો
 ધાયલ પકડીને લીધો; અવળે મુસ્તકે ખાંધે જે-
 મ ચોર, મનનું તીહાં ચાલે નહિ જોર. ૬૯ બહુ
 જોરાવર જોદો વશ કીધો, જીતનો ડંકો નગારે દી-
 ઘો; એવું જોધને થરથર છાતી, પરવરતી સુતની
 આંખ ત્યાં ફાટી. ૭૦ માહા બળીયો મોહ ચ-
 ડીયો છે ત્યાંહી, ઝટપટ કણ જીલે ત્રીલોક માંહી;
 આણી કોરાથી વીવેક ચડીયા, બને આવીને મો-

રથે અડીયા. ૭૧ ઘણું ધમશાન ચાલી લડાઈ,
 સામા સામી ત્યાં આફલે ભાઈ; સ્ત્રીએ સ્ત્રી અને
 બેટીએ બેટી, પેહેરયાં બખતર જુલમ પેટી. ૭૨
 સામાં સામી ત્યાં કડાકા થાય, જુદનો વરણુવ ક-
 હો નવ જાય; અન્યો અન્યથી બળીયા બહુ સુર,
 જેવું સાદ્યરતું ચડતું પુર. ૭૩ સામા સામી ત્યાં
 પ્રગટયું છે વેહેર, જેમ પવનને સાગરની લેહેર;
 મીથ્યા સાચને થાય લડાઈ, સોકના સામે ભાવ
 વડાઈ ૭૪ જ્ઞાનના સામે અજ્ઞાન આવે, સુમતી
 કુમતીને પાછી હુઠાવે; અચેત ચેતના સામે અડે
 છે, ખાધે પ્રકાસ સામે ભડે છે. ૭૫ સમઝદ્રોને
 હુઠાવે જીહ્વા, કેમ વિચાર આફળે તીહ્વા; જુગતી-
 ના સામી વીખીયા કેહેવાયે, સુકીત સામે મદ
 ચડી આવે. ૭૬ મછર સામે લાજ ત્યાં કહીએ,
 હંસ્યાના સામે સંજમ લહીએ; અધીક કરતાં
 અકલજી બળીયા, અકામ ભાગ્યે ઉન્માદ છળીયા.
 ૭૭ ખીમા હંસ્યાને પાછો હુઠાવે, શીયળ ક્રોધને
 બાંધીને લાવે; દયા નીર્દયને હુઠાવે ઝટમાં, મુની
 કવચન ઉતારે ઘટમાં. ૭૮ અહંકાર માફ વીનયથી
 માગે, રીસ સહનને પાયે ત્યાં લાગે, દોષ સુમતાની
 આગળ નવ ચાલે, ગંભીર ધરખાને કેદમાં ધાલે.
 ૭૯ સંતોષ આગળ નહીં ઉપાય, લોભ બાપડા
 નાશીને બાય; અભીમાનનું ચાલે નહિ કશું,

ઉદાશ આગળ જાણવો પશું. ૮૦ વરકત આગળ
 ધુરકતના વાંક, વધરાગ આગળ ડંભજી રાંક; વાણી
 સારતાં બ્રામણા કોહોને, સમદમ આગળ પડ-
 પાંચ શાનો. ૮૧ ન્યાય આગળ નહીં પાખંડ
 ભારે, શુદ્ધ આગળ અશુદ્ધ હારે; સાચ જીઠને
 સદાએ વેહેર, જીઠ હારે તો મંગળીક ઘેર. ૮૨
 કુંવરી અણુઆશા જોરાવર ભારી, તે આગળ આ-
 શા રહી છે હારી; કેટલાં કહુ પાર ન આવે, જીદ્ધ
 સંગ્રામ ભલો મચાવે. ૮૩ આખર જીતની રવરતી
 કેરી, જેની પરજ છે અતી ભલેરી, પરવરતી સુતને
 જોણેજ જીપ્યા, ભવસાગર માંહી કદી નહીં છીપ્યા.
 ૮૪ જે જન માનીતી સુતને જઈ મળીયા, તેતો
 દાવાનળ દુઃખમાં જઈ ભળીયા, એવું જાણીને અ-
 ભીમાન ખોવું, પ્રતક્ષ વાત કાયામાં જોવું. ૮૫
 દેવતા માગે મનુષ્ય અવતાર, તે નમ્રી આપણ પા-
 મ્યા નિરંધાર, માટે નીરવરતી સુતને જઈ મળવું,
 પરવરતી કુંવર સંગાતે લડવું. ૮૬ પુરવે એ કુંવર
 સંગાતે લડ્યા, તેતો અંધાદીક પુસ્તકે ચડ્યા; રખે
 અંદસો મનમાં કોઈ રાખો, છએ શાસ્તર પુરે છે
 સાખ્યો. ૮૭ સેષ સરસ્વતી પાર ન આવે, તો ક-
 વીની બુદ્ધિ કેમ કરી ગાવે; પુરો સલોકો કીધો આ
 ઠામ, હવે કહુછું કવીનું નામ, ૮૮ આગાણીસે
 ત્રણનો માગસર માસ, સુકલ પક્ષનો દીવસ ખાસ

તીથી તેરશ મંગળવાર, કર્યો સલોકો યુદ્ધિ પ્રકાર.
 ૮૯ શહેર ગુજરાત રેહેવાશી જાણો, વીશાસરમાળી
 નાત પરીમાણો; વાઘેસ્વરીની પોળમાં રેહે છે,
 જેવું છે તેવું સુરસશી કેહે છે. ૯૦ નથી જાણતો
 ગણ ને ભેદ કોઇ કરશોમાં મુજપર ખેદ, કવીજન
 આગળ માહારી શી મતી, દોષ ટાળશે માતા સર-
 સતી. ૯૧ સુત્ર સીદ્ધાંત નથી હું ભણ્યો જાડા રેશ-
 મનો દારડો વણ્યો, વાતે સાચી છે કાયામાં જોજો
 વિવેકી પુરૂષો વિચારી જોજો. ૯૨.

ચોવીસ તિર્થકરોનાં નામ તથા માતા પીતાનાં નામ વિગેરેનો કોઠો.

નંબર	તિર્થકરનાં નામ.	માતાનાં નામ.	પીતાનાં નામ.	લંછન.	જન્મભુમી.
૧	રીખવદેવ.	મરદેવામાતા.	નાભિરાજ.	રૂપભ.	વિનીતા.
૨	અજીતનાથ.	વીજયામાતા.	જીતશત્રુરાજ.	હાથી.	અયોધ્યા.
૩	સંભવનાથ.	સેનામાતા.	જીતારીરાજ.	ઘોડો.	સાવંઢી.
૪	અભિનંદન.	સિદ્ધાર્થોમાતા.	સંવરરાજ.	વાંદરો.	વિનીતા.
૫	સુમતીનાથ.	મંગલામાતા.	મેઘરાજ.	કોંચપક્ષી.	કોશલા.
૬	પદમપ્રભુ.	સુશિલામાતા.	ધરરાજ.	રાતુકમલ.	કોશાથી.
૭	સુપારશ્વનાથ.	પ્રથ્વીમાતા.	પ્રતીહરાજ.	સાંધીઓ.	વણારસી.
૮	ચંદ્રપ્રભુ.	લક્ષ્મણામાતા.	મહાસેનરાજ.	ચંદ્રમા	ચંદ્રપુરી.
૯	સુવિધિનાથ.	રાંભામાતા.	સુત્રીવરાજ.	મછમધર.	કાકંદો.
૧૦	શિતળનાથ.	નંદામાતા.	દ્રુપદરાજ.	શીવજી.	બદિલપુર.

૧૧	ઐયાંસનાથ.	વિષ્ણુમાતા.	વિષ્ણુરાજ.	ખડગી.	સિંહપુર.
૧૨	વાસુપુન્ન્ય.	જયામાતા.	વસુપુન્ન્યરાજ.	પાડો.	ચંપાપુરી.
૧૩	વીમળનાથ.	સ્થામામાતા.	સુતવર્મરાજ.	સુઅર.	કંપીલપુર.
૧૪	અનંતનાથ.	સુયસામાતા.	સિંહસેનરાજ.	સેયાણો.	અયોધ્યા.
૧૫	ધરમનાથ.	સુવ્રતામાતા.	ભાનુરાજ.	વજર.	શત્રુપુરી.
૧૬	શાંતિનાથ.	અચિરામાતા.	વીશ્વસેન.	હરણ.	અથીનાઉર.
૧૭	કેયુનાથ.	શ્રીમાતા.	સુરરાજ.	બોકડો.	ગજપુરી.
૧૮	અરનાથ.	દેવીમાતા.	સુંદર્શનરાજ.	નંદાવ્રતસાથીયો.	નાગપુરી.
૧૯	મહીનાથ.	પ્રભાવતીમાતા.	કુંભરાજ.	કળસ.	મિથિલા.
૨૦	સુનીસુદત.	પદ્મામાતા.	સુમિત્રરાજ.	કાચબો.	રાજગીરી.
૨૧	નમીનાથ.	વિપ્રામાતા.	વીજયરાજ.	નીલકમલ.	મહીલા.
૨૨	નેમનાથ.	સીવાદેવીમાતા.	સમુદ્રવીજય.	સંખ.	સોરિપુર.
૨૩	પારશ્વનાથ.	વામામાતા.	અશ્વસેન.	સર્પ.	વનાસ્તી.
૨૪	મહાવીર.	ત્રિસલામાતા.	સિદ્ધાર્થરાજ.	સિંહ.	ખત્રિકુંડ.

अथ चैत्यवन्दनकरवानी विधी.

(प्रथम) ध्वजमि अभ्यासमणो वंदितं भवजिन्म
अ निसिद्धिआये मध्येणु वंदामी. (पछी)

ध्वजा कारेणु संहिसड भगवान् चैत्यवन्दन करं.

अथ शांति जिन चैत्य वंदन.

सकल कुशल वक्षी, पुण्डरावर्त्त मेघो; दुरित तिभिर
भानुः कल्प वक्षोपमानः ॥ भवजल निधिपोतः सर्वं स
पत्ति हेतुः, सभवति सततं वः श्रेयसे शांतिनाथः ॥ १ ॥
सुधा सुंदर वागज्योत्स्ना, निर्मली कृत द्विजुषः ॥ भृग
सक्षमातमः शांत्यै, शांतिनाथो जिनोस्तु वः ॥ २ ॥ यिदा
नंदैक इपाय, जिनाय परमात्मने ॥ परमात्म प्रकाशाय,
नित्यं सिद्धात्मने नमः ॥ ३ ॥ अन्यथा शरणं नास्ति,
त्वमेव शरणं भम ॥ तस्मात्कारणु भावेन, रक्ष रक्ष जि-
नेश्वर ॥ ४ ॥ पाताले यानि पिप्पानि, यानि पिप्पानि
भूतले ॥ स्वर्गे पिप्पानि पिप्पानि, तानि वंदे निरंतरम् ॥
५ ॥

अथ जंकिचि.

जंकिचि नाम तिथ्यं, सग्गे पायालि भाषुंसेलोअे;
जंकि जियु पिप्पानि, तांति सज्वांति वंदामि. १

અથ નમુચ્યુણં

નમુચ્યુણું, અરિહંતાણું, ભગવંતાણું, આઈગરાણું,
 તિથ્યયરાણું, સયંસંખુદ્ધાણું, પુરિસુત્તમાણું, પુરિસસીહાણું,
 પુરિસ વર પુંડરીઆણું, પુરિસવરગંધહથીણું, લોગુત્તમાણું,
 લોગનાહાણું, લોગહિઆણું, લોગપઈવાણું, લોગપન્નએઅગરા-
 ણું, અભયદયાણું, ચખ્ખુદયાણું મગ્ગદયાણું, સરણુદયાણું,
 ખોહિદયાણું, ધમ્મ દયાણું, ધમ્મ દેસિયાણું, ધમ્મ નાયગાણું,
 ધમ્મ સારહીણું, ધમ્મ વર આકરંત ચક્કવટીણું, અપહિહય વ-
 ર નાણુ દંસણુ ધરાણું, વિઅટ્ટ છકમાણું, જિણાણું જાવયાણું,
 તિન્નાણું તારયાણું, ખુદ્ધાણું ખોહવાણું, મુત્તાણું મોઅગાણું,
 સવ્વન્નૂણું સવ્વ દરિસીણું, સિવ, મયલ, મરૂઅ, મણુંત,
 મખ્ખય, મવ્વાખાહ, મપુણુરાવિત્તિ, સિદ્ધિગઈ, નામ ધેયં,
 ઠાણું, સંપત્તાણું, નમો જિણાણું, જિઅભયાણું, જેઅઅ-
 ઈઆ સિદ્ધા, જેઅ ભવિસ્સંતિ જાગયે કાલે, સંપઈઅ વટ્ટ-
 માણા, સવ્વે તિવિહેણુ વંદામિ. ૧૦

॥ અથ જાવંતિ ચેદ્દઆઈં ॥

જાવંતિ ચેઈઆઈં ઉદ્દેઅ અહેઅ તિરિઅ લોએઅ
 સવ્વાઈં તાઈં વંદે ઈહસંતો તથ્ય સંતાઈં. ૧

ઈઅજામિ ખમાસમણો ખોલવું જોઈયે.

॥ અથ જાવંત કેવિ સાહૂ ॥

જાવંત કેવિસાહૂ ભરહેરવય મહા વિદેહેઅ સવ્વેસિં
 તેસિં પણુઓ તિવિહેણુ તિદંડ વિરયાણું.

॥ અથ પરમોષ્ટિ નમસ્કાર ॥

નમોઽર્હત સિદ્ધાચાર્યોપાધ્યાય સર્વ સાધુભ્ય :

॥ અથ શાંતિ જિન સ્તવન ॥

॥ કાનુડે એમ શું કીધું રે ॥ એ દેશી ॥ શ્રી શાંતિ
જિનેસર દીકોરે, મહારા મનમાં લાગે મીકોરે ॥ આજ મુ-
ખડું એહનું જોતારે, મહારાં નયણુ થયા પનોતારે ॥ ૧ ॥
જે નજર માંડી એને જોશેરે, તે તો ભવની ભાવઠ ખોસેરે ॥
એહનું ૩૫ જોઈ જે જાણેરે, તેહને સુરનર સહુ વખાણેરે
॥ ૨ ॥ એ તો સાહેબ છે સયાનોરે, મુને લાગો એહશું
તાનોરે ॥ એ તો શિવ સુંદરીનો રસીયોરે, મહારા નયણુ
માંહેં વસીયોરે ॥ ૩ ॥ મેં તો સગપણુ એહ શું કીધુંરે,
હવે સધલું કારજ સીધુંરે ॥ એ તો જીવન અંતરજામીરે,
નિરંજન એ બહુ નામીરે ॥ ૪ ॥ ધણું શું એહને વખા-
ણુંરે, હુંતો જીવનો જીવન જાણુંરે ॥ ધણું જે એહને મ-
લશેરે, તેતો માણસમાંથી ટલશેરે ॥ ૫ ॥ મનડાં જેણે
એહશું માંજારે, તેણે ઋદ્ધિવંતાં ધર છાંડ્યારે ॥ આગે
જેણે એહ બિપાશ્યોરે, તેણે શિવ સુખ કરતલ વાસ્યોરે.
॥ ૬ ॥ આશિક જે એહના થાયરે, તેણે સંસારમાં ન
રહેવાયરે ॥ ગુણુ એહના જે ધણું ગાશેરે, તે તો આખર
નિર્ગુણ થાશેરે ॥ ૭ ॥ મેં તો માંડી એહ શું માયારે, મુને
ન ગમે પીજની છાયારે ॥ બદ્યરજ મુનિ એમ બોલેરે,
કોઈ નાવે એહને તોલેરે. ॥ ૮ ॥

(૪૪)

(પછી હાથ જોડીને)

॥ અથ જયવીરરાય ॥

જયવીરરાય જગગુર હોઉ મમં તુહ પભાવઓ ભ-
યવં ભવ નિબ્ધેઓ મગ્ગાણુ સારિઆ ઈદ્દફલ સિદ્ધિ ૧ લોગ
વિરહ ચ્યાઓ ગુરજણુ પૂઆ પરથ કરણું ચ સુદગુરજો-
ઓ તવણુ સેવણુ આભવમખંડા. ૧ વારિજજઈ જઈવિ નિ-
આણુ બંધણું વીરરાય તુહ સમયે તહવિ મમ હુજજ સેવા
ભવે ભવે તુમહ ચલણાણું. ૩ દુઃખખખઓ કમખખઓ
સમાહિ મરણું ચ બોહિલાભો ચ સંપજજઓ મહ એઅં
તુહનાહ પણામ કરણેણું. ૪ સર્વ મંગળ માંગલ્યં સર્વ ક-
લ્યાણુ કારણું પ્રધાનં સર્વ ધર્માણું જૈનં જયતિ સાસનં. ૫

(પછી ઉભા થઇને)

॥ અથ અરિહંત ચેડઆણં ॥

અરિહંત ચેઈઆણું કરેમિ કાઉસગ્ગં ૧ વંદણુ
વત્તિઆએ, પૂઆણુ વત્તિઆએ સક્કાર વત્તિઆએ, સમ્માણુ
વત્તિઆએ બોહિલાભ વત્તિઆએ નિરવસગ્ગં વત્તિઆએ ૨
સદ્દાએ મેહાએ ધિઈએ ધારણાએ આણુપ્પેહાએ વહુમાણીએ
હામિ કાઉસગ્ગં. ૩

॥ અથ અન્નથ્ય ઉસસિએણં. ॥

અન્નથ્ય ઉસસિએણું નીસસિએણું ખાસિએણું છીએ-
ણું જંભાઈએણું ઉડુએણું વાયનિસગ્ગેણું ભમલિએ પિત્ત-
મુછાએ. ૧ સુહુમેહિં અંગસંચાલેહિં સુહુમેહિં ખેલ સ-

(૪૫)

ચાલેહિં સુહુમેહિં દિહિ સંચાલેહિં. ૨ એવ માર્ઘએહિં આ-
ગારેહિં અમગ્ગો અવિરાદિઓ હુજ્જમે કાઉરસગ્ગો. ૩ જવ
અરિહંતાણું ભગવંતાણું નમુકારેણું ન પારેમિ. ૪ તાવકાયં
દાણેણું મોણેણું આણેણું અપ્પાણું વોસિરામિ. ૫

॥ અથ શ્રી શાંતિ જિન સ્તુતિ ॥

॥ ગજપુર અવતારા, વિશ્વસેન કુમારા ॥ અવનિ-
તલેં જિદારા, ચક્ર વિલક્ષ્મી ધારા ॥ પ્રતિ દિવસ સવાયા,
સેવિયેં શાંતિસારા, ભવજલધિ અપારા, પામીયેં જેમ પા-
રા ॥ ૧ ॥ જિન ગુણ જસ મલ્લિ, વાસના વિશ્વ વલ્લિ,
મન સદનય સલ્લિ, માનવંતી નિસલ્લી, સકલ કુસલ વલ્લિ
કુલડે વેગ કુલી. ॥ દુર ગતિ તસ દુલ્લિ, તાસદા શ્રી બ-
હુલી. ॥ ૨ ॥ જિન કથિત વિશાલા, સૂત્ર શ્રેણી રસાલા
॥ સકલ સુખ સુખાલા, મેલવા મુક્તિ બાલા ॥ પ્રવચન પદ
માલા, દૂતિકાએં દયાલા, ઉર ધરી સુકમાલા, મૂકીએં
મોહ જાલા ॥ ૩ ॥ અતિ ચપલ વખાણી, સૂત્રમાં જે
પ્રમાણી ॥ ભગવતિ બ્રહ્માણી, વિદ્ય હંતા નિર્વાણી ॥ જન
પદ લપટાણી; કોડી કલ્યાણુ ખાણી ॥ ઉદયરત્ને જાણી,
સુખ દાતા સયાણી ॥ ૪ ॥ ઈતિ ॥

(પછી ખમાસમણ લેવું)

॥ અથ શ્રી ચૈત્યવંદન સ્તવન ॥

॥ સરસ્વતિ દેવ નમી મન્ય રંગ, ઉલટ આણી અ-
 તિ ધણો અંગ ॥ ચૈત્ય વંદનનો કહું વિચાર, જોઈ ગ્રંથ
 તણો અધિકાર ॥ ૧ ॥ દેહરે જાવા મનમાં ધરે, ચોથ
 લાભ તવ પોતે કરે, ઉભો થાયે દેહરા કાજ, છટ્ટનો લા-
 ભ કહ્યો જિનરાજ ॥ ૨ ॥ જિનહર જાવા ઉઘમ કરે,
 અઠમનું ફલ લાભે સરે ॥ દેહરા સામાં પગલાં ભરે, દશ
 મ લાભ તવ પોતે કરે ॥ ૩ ॥ જિનહર પંથ પ્રવર્તે જ
 શે, દુવાલશનું ફલ લાભે તસે ॥ અર્ધ પંથ જવ અતિ
 ક્રમે, પાસ ખમણુ ફલ તીણું સમે ॥ માસ ખમણુ ફલ
 પામે ખરો, દ્રષ્ટે દિશે જવ દેહરો ॥ જે ફલ કીધે હોયે
 ખટ માસ, તે ફલ પામે દેહરા પાસ, ॥ ૪ ॥ વરસી ત-
 પનું જે ફલ સાર, તે ફલ પામે દેહરા બહાર ॥ વરસ
 સહસ ઉપવાશ તણું, જિન પૂજે ફલ તેથી ઘણું, ॥ ૬ ॥
 ત્રણ પ્રદક્ષણા તતખીણુ સિધી, દીવે દીપે બહુલી બુદ્ધિ ॥
 આરતી કરતાં આરત્ય જાય, મંગલ દીવે મંગલિક થાય;
 ॥ ૭ ॥ પ્રભાતે પૂજા કરે નિપાપ, રચણી કીધે ટાલે પા-
 પ ॥ મધ્યાને જે પૂજા કહી, જન્મ પાપ હરે તે સહી ॥
 ૮ ॥ સાત જન્મ કહ્યાં જે પાપ, સંધ્યા પૂજા ટાલે આ-
 પ ॥ જિનવર પૂજા કરવી સહી, લાભ તણુતો લેખું ન
 હિ ॥ કરી પ્રણામજ દેહરા તણો, તેહને લાભ અછી સો
 ણો ॥ સહસ ધણો તે વીલેપન તણો, લક્ષ ધ-

શ્રોા કુલ માલે સુશ્રોા ॥ ૧૦ ॥ વર વાજ્રંત્ર ને ગીત ર-
સાલ, લાભ અનંતો હોય તત્કાલ ॥ એમ જાણી કરવી જિ
નભક્તિ, જેહને હોય જેહવી શક્તિ ॥ ૧૧ ॥ જે નર ઉડી
પ્રહને સમે, અરિહંત દેવની તે ઉચરે ॥ તે નર પામે સં-
પત કોડ, એમ કવી માંન કહે કરજોડ ॥ ૧૨ ॥ ઈતિ ॥

॥ અથ શેત્રુંજ્ય સ્તવન ॥

શેત્રુંજ્યગઢના વાસીરે, મુજરો માનજેરે; સેવકની સુ-
ણી વાતો મનમાં આણજેરે ॥ પ્રભુ મારા દીકડે તુમ દેદાર;
આજ મુને ઉપન્યો હરખ અપાર ॥ સાહેલીયાની સેવારે ભ-
વ દુખ ભાંગશેરે ॥ ૧ ॥ એ આકણી ॥ એક અરજ
અમારીરે દીલમાં ધારજેરે, ચોરાશી લખ ફેરાંરે દુર ગતિ
વારજેરે ॥ પ્રભુ મુને દુરગતિ પડતો રાખ, દરિશન વહેલું
રે દાખ ॥ સા ॥ ૨ ॥ દોલત સવાઈરે સોરઠ દેશનીરે,
બસીહારી હું જાઉંરે પ્રભુ તાહારા વેશનીરે ॥ પ્રભુ માહારા
રૂડું તમારૂં રૂપ, જોતાં મોહારે સુરીનર લુપ ॥ સા ॥
૩ ॥ તીર્થ નહિ કોઈરે શેત્રુંજ્ય સારખુરે ॥ પ્રવચન પેખી
નેરે, કીધું તાહારૂં પારખુરે ॥ રીપભ જોઈ (૨) હરખે જેહ,
ત્રિભુવન લિલા પાંમે તેહ ॥ સા ॥ ૪ ॥ સદાઈ હું માયું
રે પ્રભુ તાહારી સેવનારે ભાવઠ ભાંગોરે જગમાં જીવનારે ॥
પ્રભુ મહારા પૂરો મનના કોડ, એમ કહે બિહયરજ કરજોડ ॥
સા ॥ ૫ ॥ ઈતિ ॥

॥ અથ શ્રી મીઢમંજન પાર્શ્વનાથ જિન સ્તવન. ॥

॥ લીલડી ખુટીનો જામો જોરછેજી રાજ, જોરછેજી
(૨) કુલડાંનો ફેર મહારાજ ॥ લીલડી ॥ એ આંકણી ॥
ખેડુ (૨) શું કરોજી રાજ, ખેડુ છે મુગતીનું ખેત મહારાજ ॥ લીલડી ॥ રૂંડો [૨] ખેડાનો રાજ્યોજી રાજ, હે
રીઝતાં આંધે છે હેત મહારાજ ॥ ૧ ॥ લીલડી ॥ બીડમં-
જન પ્રભુ ભેટીએજી રાજ, ખીજાને મેલીને દુર મહારાજ ॥
કોડી દીવા રયું કીજીએ જીરાજ, એક ઉગ્યો જીહાં સુર મહારાજ ॥ લીલડી ૨ ॥ મેહને મેહની જીહાં મહ્યો જીરાજ,
તીહાં કુંજુ ખણુવે કુપ મહારાજ ॥ પાસ જિનેશ્વર પુજીએ
જીરાજ, કુંજુ ભેટ ખીજો ભૂપ મહારાજ ॥ લીલડી ॥ સધલે
અંગે સોભતાં જીરાજ, પાસ પ્રભુનું અંગ મહારાજ ॥ પરીકર
પ્રભુજીને પેખતાં જીરાજ, રૂદયમાં વાધ્યો રંગ મહારાજ ॥
લીલડી ॥ ૪ ॥ તા થેઈ (૨) તાંનમેં જીરાજ, નાચે છે
જીહાં નર નારી મહારાજ ॥ ઉદય વાચક એમ જાયરે જી
રાજ, પોહોચે તે ભવ પાર મહારાજ ॥ લીલડી ॥ ૫ ॥
ઈતિ ॥

॥ અથ શ્રી મુનિ સુવ્રત સ્તવન. ॥

॥ ગરબાની દેશી ॥ અરજ કઈ અરિહંત, ઉલટ આ-
ણીરે ॥ મહેર કરો મહારાજ, કિંકર જાણીરે ભક્તવત્સળ
ભગવંત, કરણા કીજોરે; સેવકને સુખકાળ, દર્શન દીજોરે. ૧
ત્રણ ભુવનમાં તેજ, તાહાઈ લહિયેરે ॥ તારણ તારણ જિહા

૧, પ્રભુજી કહીયેરે ॥ -હૃદય કમલમાં ધ્યાન, પ્રભુજીનું ધ
 રીયે રે ॥ ભવો ભવ સંચિત પાપ, ક્ષણમાં હરીયેરે ॥ ૨ ॥
 રાજગ્રહીમા રાય, યાદવ વંશીરે ॥ સુખ મિત્ર પદ્માવતી
 નાર, ઉત્તમ હંસીરે ॥ તેની કુળે અવતાર, પ્રભુનો આવ્યો-
 રે ॥ મુનિ સુવ્રત મનોહર, નામ સોહાવ્યોરે ॥ ૩ ॥ વીશ
 ધનુષ તનુ માન, પ્રભુની કાયારે ॥ કર્મ લાંછન સાર, પ્ર-
 ભુમે પાયારે ॥ વર્ષ ત્રીશ હજાર, આયુ પાલ્યુંરે જનમ
 મરણનું દુઃખ, સર્વે ટાલ્યુંરે ॥ ૪ ॥ માતરમાં મન રંગ,
 પ્રભુજી વસિયારે ॥ નિલ સેવો નર નાર, પ્રભુ ગુણ રસિ-
 યારે ॥ ધન્ય ધન્ય માતર ગ્રામ, મહાજન સુખીયારે ॥
 પ્રભુથી જે રહે દુર, તે લહું દુઃખીયારે ॥ ૫ ॥ આવક લઈ
 બહુ સંઘ, ખેટક પુરનોરે ॥ જત્રાણે આવ્યો તેહ, આ દેશ
 લહી ગુરનોરે ॥ શશી વસુ બાણ ભુવન, આવણ માસેરે ॥
 શુદ્ધિ સાતમ દિન સંઘ, આવ્યો આસેરે ॥ ૬ ॥ જળ
 જત્રાનો યોગ, તે દિન કીધોરે ॥ પ્રતિષ્ઠાનો લાભ, અષ્ટ-
 મિયે લીધોરે ॥ રંગ મંડપમાં રંગ, ઓચ્છવ થાયરે ॥ વૃત્ત
 કરે નર નાર, પ્રભુ ગુણ ગાયરે ॥ ૭ ॥ સમક્ષિ ધરસો
 મત્ર, તો પ્રભુ મલસેરે ॥ લાખ ચોરાશી ખાણ, ફેરા ટલ-
 શેરે ॥ આજ અધિક આનંદ, પ્રભુજી મલીયારે ॥ માતર-
 માં મન રંગ, મનોરથ ફલિયારે ॥ ૮ ॥ ઉદયરત્ન ઉવડ્ડાય,
 પાટું લહિયેરે ॥ ઉત્તમ જૈન રત્ન, અધિકા કહીયેરે ॥
 ખિમા રત્ન ગુર રાય, તાસ પસાયેરે ॥ રાજ રત્ન દિન
 રાત, પ્રભુ ગુણ ગાયરે ॥ ૯ ॥ ઈતી ॥

॥ અથશ્રી સાચાદેવ જિન સ્તવન ॥ (શ્રી માતરમાં)

હારે મહારે ધન જ્ઞેયનનો લટકો દહાડા ચાર
જ્ઞે, એ દેશી.

હારે મારે અકલસ્વરૂપી અવીનાસી અરિહંતજ્ઞે; પ-
રમ નિરંજન પરમગુરુ પરમેસ્વરે લોલ ॥ હારે મારે પ-
રમાનંદ સ્વામી ભગવાંતજ્ઞે, શાંત સુધારસ ભોગી પ્રભુ અ-
લવેસરે લોલ. ॥ ૧ ॥ હારે મારે ત્રીકાલવેદી ત્રીવધે પ્ર-
ણમે દેવજ્ઞે, તીમિર મિથ્યાત નિવારણુ જગત દીણેસરે
લોલ. ॥ હારે મારે ભવોદ્ધવી આલંબન પાંન સ્વરૂપજ્ઞે.
ક્રમત હરણુ ભવતારક સુમતિ જિણેસરે લોલ. ॥ ૨ ॥
દેશ સુકોશલ નયરી અયોધ્યા દેશજ્ઞે, મેઘપતિ નામે મેઘ
નરિંદ ત્યાં જાણીએરે લોલ. ॥ દીપે ગુણ મણી દેવી મં-
ગલા તાસજ્ઞે, પેળે શાસુપનાં દશ વેદ વખાણીએરે લોલ.
॥ ૩ ॥ આવણુ સુદી બીજે અવીયા જયંતજ્ઞે, શુદ્ધ વૈશાખ
અષ્ટમીએ જન્મયા જગગુરુ લોલ. ॥ ઉત્તમ પુષ્ય જગડે
સુમત અનુમાંતજ્ઞે, નામ ધર્યુ શ્રી સુમતિનાથ સુખકરે
લોલ. ॥ ૪ ॥ નૃક્ષ્યમધાને સિંહ રાસી ભગવાંતજ્ઞે, જન્મ
મોહ્ય વીધ સુકૃત તિહાં કરરે લોલ. ॥ ધનુષ તિન સત
કાયા કંચન વાંતજ્ઞે, કોચ પાંખી પદ લંછન શેવા આદરે-
રે લોલ. ॥ ૫ ॥ સમદમ માધવ સુદી નવમીએ જાણજ્ઞે,
વીસ વરસ છદમસ્તપણુ એ પ્રભુ રહ્યારે લોલ ॥ મધુ
ઉગલ એકાદશી કેવલ થાયજ્ઞે, નીરૂપાદીરૂપ શીવપુર

તે નૈમે લલચેરેલોલ ॥ ૬ ॥ આઉખુ લખ પુરવ વ્યાલીસ
 માંનજ્ને, શમત શિખરપર પોતે શીવરમણી વર્ષારે લોલ ॥
 બવદવ દહન નિવારણુ જલદ સમાંનજ્ને, કેઈ બવી પ્રાણી
 પ્રભુની ગીરા શુણુતાં તર્કારે લોલ ॥ ૭ ॥ અઈલ રૂપતેવૃક્ષ
 પ્રીયંશુ નાંમજ્ને, મોહ કરમ ચરીધ્યાંન ધર્મથી ગંજ્જેરે
 લોલ ॥ લીકણુ સૂઝેં શ્રી જિન બક્તિ ઉદારજ્ને, પ્રભુ શુણ-
 ગાતાં બાવડી બવળી બાંજિએરે લોલ ॥ ૮ ॥ સીંહજપુરથી
 પ્રગટ્યા સાચાદેવ, માત્રીકપુર પધાર્યા પ્રભુ કશણુ કરીરે
 લોલ ॥ સાનીધકારી યક્ષ તું ખર નામજ્ને, માહાકાલી તે
 આપદા કાપે આકરીરે લોલ ॥ ૯ ॥ બાવ ધરીતે પ્રાણુમે
 જે નર નારજ્ને, મંત ઈચ્છીત ફલ પામે તે પ્રાણી સહીરે
 લોલ ॥ જત્તા કરવા આવે સંધ અપારજ્ને, અરજ કરે
 પ્રભુ આગલ રહીરે લોલ ॥ ૧૦ ॥ આ બવ પરબવ વસ-
 વું મહુ તુમ પાસજ્ને, અણવેસર અવધારે શેવડની વિન-
 તીરે લોલ ॥ લીવીધ તાપે જે તપવ્યા બવ કૃપજ્ને, તાર્યા
 તે કુરણુ કુર ઠાકુર સુમતિરે લોલ ॥ ૧૧ ॥ સંધ સકલ
 સુખીયા મહાજન માતર માંહજ્ને, ભુવન નીપાયો ભરત
 ખેત્રમાં ભુનીશેરે લોલ ॥ ઉપે ઉજલ માંડે નભસું વાદજ્ને,
 દીપે પવને પતાકા ત્રીભોવન શુણુ તીશેરે લોલ ॥ ૧૨ ॥
 સા ધરમચંદ સુત લક્ષ્મીચંદ જાણુજ્ને, નાત બલી શ્રી
 માલી જાત વાણીયારે લોલ ॥ કરે રખોયું રાજનગરમાં
 વાસજ્ને, સાલકારી સંધ મુખ્ય જાણીયારે લોલ ॥ ૧૩ ॥
 આજ સફળ દીન બવનો ફરતાં ફેરજ્ને, શ્રુકેઝલ ત્રી-

તીવાઈ માતર ગામમાંરે લોલ ॥ ઉદય ઉત્તમ જિન ખિમા
તણો ભંડારજો, રાજ રત્ન કહી શીવ સુખ છે પ્રભુજના
નામમાંરે લોલ ॥ ૧૪ ॥ ઈતિ ॥

॥ અથ શ્રી શાંતિજિન સ્તવન ॥

દેશી ગરબાની—અચીરાનંદન વંદનારે લોલ, કાંઈ
ભવભય મૂલ નિકંદનારે લોલ ॥ આરાધો આનંદમાંરે લોલ,
તમે ન પડો માયા ફંદમાંરે લોલ ॥ ૧ ॥ હુતો પ્રભુજિને
પુજવા નીશરીરે લોલ, હુતો ધરનો ધધો વિસરીરે લોલ ॥
મુખડું જોતાં તાહરે લોલ, વ્હાલો મોહી રહ્યો મન માં-
હરેરે લોલ ॥ ૨ ॥ તાર ૩૫ દીહું જે વારનુરે લોલ, મુને
વિસર્યું દુઃખ સંસારનુરે લોલ ॥ તાહરી મુહુરત દીડી જે
ધડીરે લોલ, મારી આંખ હૈયાની ઊઘડીરે લોલ ॥ ૩ ॥
મુને તુજશું લાગી મોહનીરે લોલ, વ્હાલા ન ગમે સંગત
કેહનીરે લોલ ॥ મુને ધડી ધડી તું સાંભરેરે લોલ, વ્હાલા
વિસાર્યો નવી વિસરેરે લોલ ॥ ૪ ॥ રૂડી અણીઆલી તુજ
આંખડીરે લોલ, તેતો જણે કમલની પાંખડીરે લોલ ॥
મસ્તક મુગટ શોહામણોરે લોલ, મુને જોવાને અલજો ધ-
ણોરે લોલ ॥ ૫ ॥ બાંહે બાળુખંધ બેરખારે લોલ, કાંઈ
કાંને કુંડળ સારીખારે લોલ ॥ હાર હૈએ અતિ શોભતોરે
લોલ, તેતો સુરનરનાં મન મોહતોરે લોલ ॥ ૬ ॥ પંચ-
રંગી આંગી બનીરે લોલ, કાંઈ શોભા કહું તેહનીરે લોલ ॥

કુલ ક્રગર અતિ કુટડારે લોલ, તારાં વયણુ અતિરસ છુંડ-
ડારે લોલ ॥ ૭ ॥ દીપમાલા ધૂપ ને આરતીરે લોલ, તે-
તો દુર ગત્યમાં દુઃખ વારતીરે લોલ ॥ તાયે થૈ તાંનમાંરે
લોલ, તને સુરનર ગાવે ગાનમાંરે લોલ ॥ ૮ ॥ બે શેવક
કરી લખવારે લોલ, તો સું નજર કરી દેખવારે લોલ ॥
ઉદયરત્ન કહે આજ્ઞથીરે લોલ, મારાં કાજ સર્થાં જિનરાજ
થીરે લોલ ॥ ૯ ॥ ઇતિ.

॥ અથ શ્રી નેમનાથજિન સ્તવન ॥

વાહલેમીયા હુંતો જાઉંરે તાહરી વારણે, અરે વાર-
ણેરે બલીહારણે સાંમલીઆ હુંતો જાઉંરે તારે વારણે ॥
તોરણે આવી નેહ જગાવી, રથ વાહ્યો કેને કારણે ॥
કારણે કારણે શું કારણેરે. સાંમલીઆ હુંતો જાઉંરે તારે
વારણે, અરે વારણેરે બલીહારણે સાંમ ॥ એ ટેક ॥ ૧ ॥
એવડું જો મનમાં કૂકું હતું તો, શાંને આવ્યા મહારે બા-
રણે (૩) શાંમ ॥ તેંતોરે મુજને ઘેહલીરે કાધી, નથીરે
મહારો જીવ ધારણે (૩) શાંમ ॥ ૨ ॥ પરણીને ગિરના-
રી પધાર્યા, ચતુર ચોમાસાને પારણે (૩) શાંમ ॥ હમણું
તું નેમજિ રથ વાહ્યો, વિરહ દાવાનલ હારણે (૩) શાંમ
॥ ૩ ॥ કોએક ભવનું વેર સંભારી, દુઃખ દરિઆમાં ડા-
રણે (૩) શાંમ ॥ પશુઓએ મલીને બહાલાજિ, તુંમ શુંણા-
વ કરી મુજ મારણે (૩) શાંમ ॥ ૪ ॥ રાજેમતીની

અરજ શુંહીતે, નેમે ભવજલ તારણે (૩) શાંભ૦ ॥ સં-
જમ આપી પ્રિત નિવાહી, ઉદયરત્ન ભઈએ આરણે (૩)
શાંભ૦ ॥ ૫ ॥ ઈતિ:

॥ અથ શ્રી શાંભળા પાર્શ્વનાથ જિન સ્તવન. ॥

પ્યારા પાસછરે પ્રભુ દીન દયાલ, મોરા નાથછરે
મુને નજરે નિહાલો ॥ રાતાં જનશુદ્ધ કુલડાંતે શાંભળો તા-
રો રંગ, આજ તારી આંગીનોરે રૂઠો બન્યો રંગ ॥ પ્યા
॥ ૧ ॥ જોગી વાડે જલમીરે માતો ધીગડમલ, શાંભળો
સોલામણો જિને જિલા આડે મલ ॥ પ્યારા ॥ ૨ ॥ દેવ
સઘલા દેખતાંરે એકતું અવલ, લાખીણો છે લટકો તાહરો,
દેખી રીજે દલ ॥ પ્યારા ॥ ૩ ॥ તું છે માહરો સાહબો
ને હું છું તારો દાશ ॥ આસ્ય પુરો દાશનીરે, સાંભળી
અરદાશ ॥ પ્યારા ॥ ૪ ॥ કોઈ નમે પીરનેરે, કોઈ નમે
રાંમ ॥ ઉદયરત્ન કહે માહરે, તુજ શું કાંમ ॥ પ્યારા ॥
૫ ॥ ઈતિ ॥

॥ શ્રી મીડમંજન પાર્શ્વનાથ જિન સ્તવત. ॥

દેસી માલાની ॥ પ્રજ્ઞમી પ્રભુને પાય આંણુ ન લો-
પુરે, સાંભલી તાહરાં વયણ કાંતે રોપુરે ॥ જન્મ જન્મ
ના ફેરા ફરતાં, પ્રભુ મેં તો આરાધ્યા અન્ય દેવારે,
કુણુર તણો ઉપદેશ લાગ્યો, લાધી નહીં તુજ શેવારે ॥

(૫૫)

આં ॥ ૧ ॥ કનક કથીરનો વિવરો ન જણ્યો, પ્રભુ મારા કાય મણી સમ તોલ્યોરે ॥ વિવેક તણી મેં વાત ન જાણી, વિપય અમૃત કરી ઘોલ્યોરે ॥ આં ॥ ૨ ॥ સમ કિતનો લવ લેશ ન સમજ્યો, પ્રભુ મારા મિથ્યા મતમાં સુતોરે ॥ પાપ તણો પંથ પરવરીઓ, વિપય કરીને વિશુ-તોરે ॥ આં ॥ ૩ ॥ કોઈક પૂરવ પુન્ય સંયોગે, પ્રભુ હું તો આરજ દેશ અવતરીયોરે ॥ બીડભંજન પ્રભુ શાહે-ખ મુજ મલીયો, બ્યતારક પ્રભુ તરીયોરે ॥ આં ॥ ૪ ॥ એતા દિવસ મેં તો વિગલ્ય ન જાણી, પ્રભુ તુજથી રહો હું અલગોરે ॥ ઉદયરત્ન કહે આજથી તાહરે, પ્રભુ દામણે હું વલગોરે આં ॥ ૫ ॥ ઈતિ ॥

॥ અથ શ્રી મહાવીર જિન સ્તવન. ॥

દેશી માઠની : મહેતો નજી રહેસ્યાંજી, મહારારે સાહીબરી મહેતો નજી રહેસ્યુજી ; સાહીબની શેવામાં રેહેસ્યું ; કેહસ્યું સુખ દુઃખ વાત ॥ આંણુ વહેસ્યું શીવ સુખ લહેસ્યું ; દેસ્યા દુરિત સંઘાત ॥ મહે ॥ ૧ ॥ સિ-ધારથ રાજનો નંદન, ત્રિસલા રાણી માત ॥ ચઉવીસમા જીનના ગુણ ગાતા, નિર્મલ કરસ્યું ગાત ॥ મહે ॥ ૨ ॥ આર પાંચ સાત આઠ હણીને, નવસ્યું ધરસ્યું નેહ ॥ દસ પોતાના દોસ્ત કરીને, એકને દેશું છેહ ॥ મહે ॥ ૩ ॥ છને છંડી એને મંડી બોલાવીશું આર ॥ પત્ર નજીને

(૫૬)

પાસ ન પડશું, તેરને દેશું માર ॥ મહે ॥ ૪ ॥ સતર
પાલી અદાર અજુવાલી, જીપીશું બાવીસ ॥ તેવીસને
દુર કરીને, ચિત્ત ધરશું ચોવીસ ॥ મહે ॥ ૫ ॥ તણ
પાંચ સાતાવીસ ધરશું, બેતાલીશ વિરૂદ્ધ ॥ તેત્રીશ ને
ચોરાસી ટાલી, કરશું આત્મ સુદ્ધ ॥ મહે ॥ ૬ ॥ અંગ
વિનાનો સંગ ન કરીએ, જે તારે ભવતીર ॥ ઉદયરત્ન કહે
ત્રીશલા નંદન, જય જય શ્રી માહાવીર ॥ મહે ॥ ૭ ॥ ઈતી ॥

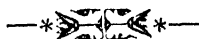

॥ અથ શ્રી મહાવીર જિન સ્તવન ॥

તાહારે વચણે મનડું વીધ્યુરે, ગિરવા ગુણ દરિયા ॥
તાહારે ચરણે ચિત્તડું ભેધુરે, મીઠા ઠાકરીયા ॥ એ આંકણી ॥
સાકર દ્રાખ થકી પણ અધિકી, પ્રભુ મહારા મીઠી તાહારી
વાણી ॥ સાંભલતાં સંતોષ ન આવે, અમૃત રસની ખા-
ણીરે ॥ ગિરવા ॥ ૧ ॥ વચન તાહારું સાંભલવાને, પ્રભુ
મહારા આશક થઇને રહીયે ॥ મુખડા તે મટકો જોતાં,
ફરી ફરી બામણે જઈયેરે ॥ ગિરવા ॥ ૨ ॥ ઋદ્ધિવંતા
બહુ રાજ તજીને, પ્રભુ મહારાજ જે વચણના રસીયા ॥
સધળી વાત તણે રસ છાંડી, આવી તુજ ચરણે વસીયારે
॥ ગીરવા ॥ ૩ ॥ સુરનર મુનિવર જગમન બાવી, પ્રભુ
માહારા ગ્રંથે જે ગુણ ખાણી ॥ શ્રી જિનવર તણી સુણી
વાણી, યુજ્યા બહુ ભવિ પ્રાણીરે ॥ ગિરવા ॥ ત્રણ ભુ-
વનને પાવન કરવા, પ્રભુ માહારા નિરમલ જેનિ જરણી ॥ ઉદય-
રત્ન કહે ભવજલતરવા, સહીનાવા સંવરણીરે ॥ ગિરવા. ૫ ધતિ.

॥ અથ શ્રી શેત્રુંજાનું સ્તવન ॥

રાગ સોરઠઃ જોરછેજી જોરછેજી જોર મહારાજ, શેત્રું-
જો શેવ્યાનો લાહો જોરછેજી રાજ ॥ એ આંકણી ॥ સોરઠ
દેશ સોહામણોજીરાજ, શેત્રુંજોનો શણુગાર મહારાજ ॥
॥ શેત્રુંજો ॥ ૧ ॥ કાંમ દૂરે કરી કેશરીજીરાજ, મરદેવી
માતા મજાર મહારાજ ॥ શેત્રુંજો ॥ તિરથ તિરથ શું કરોજી
રાજ, અવરછે આલપંપાલ મહારાજ ॥ શેત્રુંજો ॥ ૨ ॥
ત્રિભોવન તિરથ એક છેજીરાજ, સિદ્ધાયલ શું વિચાર મ-
હારાજ ॥ શેત્રુંજો ॥ ભાગ્ય હોયતો બેટીએજી રાજ, વિમ-
લાયલ વારોવાર મહારાજ ॥ શેત્રુંજો ॥ ૩ ॥ જોણે એક
વાર બેઠયો નહિજી રાજ, તેહનો અફલ અવતાર મહારાજ
॥ શેત્રુંજો ॥ શંવત સત્તર અઠ્ઠાશિયેજી રાજ, પારશને
શનીવાર મહારાજ ॥ શેત્રુંજો ॥ ૪ ॥ પ્રતિષ્ઠા પુનંતણીજી
રાજ, આંગી અનોપમ સાર મહારાજ ॥ શેત્રુંજો ॥ ચૈતર
શુદ્ધ પાદશ દિનેજી રાજ, ઊદયરત્ન ઊવજાય મહારાજ ॥
શેત્રુંજો ॥ થોડું કરી પ્રભુ પેખતંજી રાજ, ગાયો રાગ સોરઠ
મહારાજ ॥ શેત્રુંજો ॥ ૫ ॥ ધતિ.

॥ અથ શ્રી સિદ્ધાચલનું સ્તવન ॥

ડુંગર ટાહોરે ડુંગર શીયલો; એણુ ગિરીએ સિદ્ધા
સાધુ અનંતરે ॥ ડુંગર ફૂટડો ॥ જીહાં વસે સુનંદાનો કં-
તોરે, ફૂલનાં ચોસર પ્રભુજીને શિર ચઢે ॥ ૧ ॥ એ આંકણી ॥

પેહલે આરે એ પુંડરગિરી, એંસી જોયન અવધારોરે ॥
 સીતેર જોયણ ખીજે સહી, ત્રીજે સાઠ જોયન વિચારોરે ॥
 ફૂલનાં ॥ ૨ ॥ ચોથે પંચાશ જોયણ કહ્યો, પાંચમે બાર
 જોયનતું માનોરે ॥ છઠે સાત હાથનો જાણુજ્યો, એણીપેરે
 ભાખો શ્રી વર્દમાનોરે ॥ ફૂલનાં ॥ ૩ ॥ જીહાં રૂપમ જિ-
 હુંદ સમોસર્યા, પુરવ સંખ્યા નવાણુ વારોરે ॥ નવાણુ
 જતારે જે જુગતે કરે, ધન્ય ધન્ય તેહનો અવતારોરે ॥
 ॥ ફૂલનાં ॥ ૪ ॥ એ ગિરી નરખેરે એ ગિરી જે ચડે,
 એ ગિરી ફરસે જે ચોદેરોરે ॥ મુગતી સામારે તે પગલાં
 ભરે, જમરાણાને તે કરે જેરોરે ॥ ફૂલનાં ॥ ૫ ॥ જેણે
 શ્રી શેત્રુંજે દીઠો નહિ, જેણે પૂજ્યા નહિ આદિ જિનદોરે
 ॥ દાન સૂપાત્ર જેણેરે દીધો નહિ, તે કેમ જીતે
 ભવના ફંદોરે ॥ ફૂલનાં ॥ ૬ ॥ ગિદ્યરત્ન અવસર પાંખીને,
 જત્રા કરે જે નર જાણોરે ॥ શ્રી શેત્રુંજ માહત્તમમાં કેલું,
 તે નર પાંખે પરમ કલ્યાણોરે ॥ ફૂલનાં ॥ ૭ ॥ છતિ.

॥ અથ શ્રી અનાગત ચોવીસી જિન સ્તવન ॥

દેશી રસીયાની આવતી કાલે હો જીનવર હોશે, પ્રથમ
 પદમનાભ, જીણુંદા ॥ સૂરદેવ, સુપાસ, સ્વયમ, પ્રભુ, નમતાં
 મોટોરે લાભ જીણુંદા ॥ ૧ ॥ અરજ અવધારો હો પ્રભુજી
 માહરી ॥ એ આંકણી ॥ પાંચમે સ્વાનુભૂતી, હો નામે,
 દેવસુરત, ગિદ્ય, પદોલ, જીણુંદા ॥ પ્રભુમુ પોહીલ, શતકી-

(૫૯)

રતી, પ્રભુ, સુવ્રત, અપ્રમ, દયાલ જીજ્ઞાંસુ ॥ અરજ પ્રભુ ॥
નીકખાન નામે, શ્રીજીન તેરમે, ચૌદમા વિપુલાક, જીજ્ઞાંસુ ॥
વિરમમ, ચિત્રગુપ્ત, નિત વંદીયે, મેહલી મોહની છાક જી-
જ્ઞાંસુ ॥ અરજ ॥ ૩ ॥ શ્રીસમધી, અને સંવર, નમુ,
યશોધરા, વિજય, મહી, દેવજીજ્ઞાંસુ ॥ અનંત, વિરય નામે
તેવીસમા, કીજે તેહની શેવ જીજ્ઞાંસુ ॥ અરજ ॥ ૪ ॥
ભક્તવત્સલ શ્રીભદ્રકૃત, ભેટીએ, અનાગત ચોવીસી એહ
જીજ્ઞાંસુ ઊદયરત્ન કહે ને આરાધશે, તરશે ભવજલ તેહ
જીજ્ઞાંસુ ॥ અરજ ॥ ૫ ॥

॥ અથ શ્રી અતીત ચોવીસી જિન સ્તવન. ॥

શેહર ભલો પણ સાંકડોરે એ દેશી ॥ શ્રી ગુરૂ ચરણ
સરોજનારે, પામી પરમ પસાય ॥ જિન દેવા ॥ અતીત
ચોવીસીનો જ્ય છે હો લાલ, પ્રથમ પ્રણમું તેહનારે, ચર-
ણ કમલ ચિત્ત લાય જિન દેવા ॥ અતીત ॥ ૧ ॥ કે-
વલજાની, નીરવાણી, છેરે, સાગર, જિન સુખકાર જિન
દેવા ॥ મહાયશા, નામે ચોથા નમુ હો લાલ, પ્રણમું વિ-
મલ, પાંચમારે ॥ સરવાનુભૂતિ, શ્રીકાર, જિ ॥ અતીત ॥
૨ ॥ સાતમે શ્રીધર, સાહીબોરે, દત, દામોદર, દેવ, જિ ॥
સુમતેજ નામે, સ્વામી, પ્રભો, નમુ હો લાલ, મુનિસુવ્રત,
સુમતિ, સદારે, ॥ શિવગતિની, કીજે શેવ, જિ ॥ અતીત
॥ ૩ ॥ અસ્યાગને, નમીશ્વરે, અનીલ, યશોધર ઇશ,

જિ ॥ કૃતારથ, જિણેસર હો લાલ, શ્રુધ્યમતી, શિવકરે ॥
 સ્યંદન, સંપ્રતિ, ચોવીસ, જિ ॥ અતીત ॥ ૪ ॥ એહ
 ચોવીસે ઊપનારે, અતીત કાલે અરિહંત, જિ ॥ ભાવ
 પૂજા મનમાં ધરી હો લાલ, ઉદયરત્ન વંદે સદારે, ભાવે
 તે ભગવંત, જિ ॥ અતીત ॥ ૫ ॥ ઈતિ ॥

॥ અથ શ્રી મંધર જિન સ્તવન ॥

ઈડર આંખા આંખલીરે ॥ એ દેશી ॥ સ્વસ્તી શ્રી
 પુડરગીણીરે, નગરી નિરૂપમ નામ ॥ વાલેસર મૂજ તીહાં
 વસેરે, શ્રી મંધર સ્વામ ॥ જિણુંદરાય, માનો મુજ અ-
 રદાસ ॥ એ આંકણી ॥ ભરત ક્ષેત્રથી વિનવુરે, બહુ વા-
 રાવાર ॥ પ્રભુજી પાસે જાણુજ્યેરે, આતમના આધાર ॥
 જિણુંદરાય ॥ ૨ ॥ સેવકને સંભારવોરે, ચિત્ત માંહે મુ
 વિવેષ ॥ અવસરે વિસારો રખેરે, લખજો મનનો લેખ ॥
 જિણુંદરાય ॥ ૩ ॥ થોડે વેખે લખી વિનતીરે, તુ જાણે
 ભગવંત ॥ મુખ જોવા મન ઊઘસેરે, ઉતકંઠા અનાંત ॥
 જિણુંદરાય ॥ ૪ ॥ દુર દેશાંતર તું વસેરે, જોયણુ લખ્યાં
 છોહ ॥ ભેટા વિણુ ભાજો નહિરે, મન તણા સંદેહ ॥ જિ
 ણુંદરાય ॥ ૫ ॥ મન જાણુ ઉડી મધુરે, પણ દેવે ન દીધી
 પાંખ ॥ નજર નજરી મહ્યા પછેરે, અલજો ધરે છે આં-
 ખ ॥ જિણુદ રાય ॥ ૬ ॥ ઈદ્રિદીક જેહના ઉલગુરે, મુનિ-
 પતિ આસી મોડી ॥ અહી કરી જેહની આકરીરે, રાય

નદા કરજોડી ॥ નિશુંદરાય ॥ ૭ ॥ રાગાદિક ' જ્યા જ
જોરે, ચરીયણ અતિ બલવંત ॥ રાત્ર દિવસ મનમાં વ-
સેરે, અલવેસર અરિહંત ॥ નિશુંદરાય ॥ ૮ ॥ મેંતો
સાહિબા વિનવ્યોરે, મુકી મનની બ્રાંત ॥ સન્મુખ
હોજો સેવકારે, કેવલ કમલા ક્રાંત નિશુંદરાય ॥
૯ ॥ ખીજ દીને માકા દાકુરારે, વંદના સસીહરસાય ॥
પાઠવીયે પ્રેમે કરીરે, તે માંની લેજો પ્રાણનાથ ॥ નિશુંદ-
રાય ॥ ૧૦ ॥ વીહરમાન જિન રાજ્યોરે, જગજીવન
જગબાણુ ॥ ઉદયરત્ન કહે માહરેરે, તુંહજ જીવન પ્રાણુ
॥ નિશુંદરાય ॥ ૧૧ ॥ ઈતિ ॥

॥ અથ શ્રી નીગોદનુ સ્તવન. ॥

નવું પાસ જીજુંદ જગ જીવનાં, હુંતો ચરજ કરું
કર જોડ ॥ પ્રભુ મોરી વિનતી સાંભલો ॥ એ આંકણી ॥
મેંતો લાખ ચોરાશી જાતમાં, કંઈ કીધાં ભવની કોડ ॥
પ્રભુ ॥ ૧ ॥ એક મનુષના સાસોસાસ મનુષ્યના, જીવ ની-
જોદ માંહે નિરધાર ॥ હુંતો મરણ કરી કરી અવતર્યો,
તીહાં સાઠી સતર વાર ॥ પ્રભુ ॥ ૨ ॥ વલી પાંચ થાવર
માંહે પડ્યો, કર્મ કરીએ જીવ ॥ એકંદ્રીપણુ લહી આ-
પદા, અનંતો કાલ અતીવાર ॥ પ્રભુ ॥ ૩ ॥ ચલ ચર
ચલ ચરખે ચરપણુ, હું તો પામ્યો અનેક ॥ ત્રીજાંય માંહે
સહી તર્જના જહાં નહિ માન વિવેક ॥ પ્રભુ ॥ ૪ ॥

વડી વેડી હો નરકની વેદના, મેંતો ભોગવ્યાં દુઃખ અનંત ॥
 વસ્યો પરમાધામીને વસે, તે તું જાણે ભગવંત ॥
 પ્રભુ ॥ ૫ ॥ પણ સૂરની ગત્ય પામીને, વીપયે મોઢો
 મહારાજ ॥ સુદ્ધ સમકિત ન આલખ્યું, પણ
 સાર આતમ કાજ ॥ પ્રભુ ॥ ૬ ॥ અનંતકાય
 માંહે અવતર્યો, સાધારણ પામ્યો શરીર ॥ અહલખ મ-
 નુસ્યની જાતમાં, અવતરીયો નિચ આહર ॥ પ્રભુ ॥ ૭ ॥
 હુતો દેશ અનાર્ય માંહે વસ્યો, તિહાં જાણ્યો નહિ જિન
 ધર્મ ॥ વળી કૃગુર દેવ તણે વસ્યો, નવી જાણ્યો સમકિત
 મર્મ ॥ પ્રભુ ॥ ૮ ॥ સમવાય તણે યોગે કરી, મેંતો સાં-
 ભર્યું સૂત્ર વચન ॥ પણ જલ પાપાણુ તણી પરે, લવસે
 સન બેઘ મન ॥ પ્રભુ ॥ ૯ ॥ પાખંડી એકે ભોલવ્યો,
 તીણું રોલાવ્યો કૃગતિ મઝાર ॥ મેંતો ધર્મ માંહે સાંસો
 ધર્યો, દેખીને લોકાચાર ॥ પ્રભુ ॥ ૧૦ ॥ મેંતો સૂત્રસિદ્ધાંત
 તે સાંભળી, સાચો માન્યા નહીં મન ॥ તારી મુજદા લો-
 પીજો, ઉપાસ્યા મારગ અન ॥ પ્રભુ ॥ ૧૧ ॥ હુતો ધર્મ
 બુદ્ધિ ધાયો ધણું, મિથ્યાત બણી મહારાજ ॥ કાંઈ કાજ
 સુધુ માહર, હવે તેથી ખુવ્યો વાજ ॥ પ્રભુ ॥ ૧૨ ॥ મેંતો
 આપમતે અજ્ઞાનથી, ઉથાપા આગમ ખોલ ॥ સદેહ ધર્યો
 તુજ વચણુતો, આજ કહુંછુ મનકુ ખોલ ॥ પ્રભુ ॥ ૧૩ ॥
 આરિત્ર લેધને વિરાધીયાં, પચખાણુને કીધાં ભંગ ॥ સુદ્ધ
 ક્રીયા કરતી વલી, મેંતો આલસઆણી અંગ ॥ પ્રભુ ॥ ૧૪ ॥
 તુજ વચણુની શેવ દૂરે તજી, મેંતો શેવ્યાં વિષય વિકાર ॥

વળી પાપ પરિગ્રહ મેલને, વધાર્યો બહુ સંસાર ॥ પ્રભુ ॥
 ૧૫ ॥ ગણું નહિરે મૂળ સરીખો, તમે છો પ્રભુ દીન દયાલ ॥
 ભવ ભવના બંધ કાપીએ, પ્રભુ આપો એ મંગલમાલ ॥ પ્રભુ ॥ ૧૬ ॥ ખેડા હરીયાલા મંગળો, શ્રી બીડબંજન
 જિન રાય ॥ શ્રી સંગ મનોરથ પુરીએ, એમ ઉદયરત્ન
 ગુણ ગાય ॥ પ્રભુ ॥ ૧૭ ॥ ઈતિ.

॥ અથ શ્રી જિનરાજ સ્તવન ॥

જિનરાજ જોવાની તક જાય છે રે, ખરાં દુખ ખો-
 વાની તક જાયછેરે ॥ હલૂવાં કરમી હોવાની તક જાયછેરે,
 ભગવંત ભજ્યાની તક જાયછેરે ॥ બહુ લોભી લાભ લૂટા-
 યછેરે, જિનરાજ ॥ ૧ ॥ એ આંકણી ॥ દૂનિયા રંગ પ-
 તંગી દીસે, પલકે પલકે પલટાયછેરે ॥ જિન ॥ ખોટી ભ-
 રંસે ખોટી યાવું, ગાંઠનો ગરથ ગમાયછેરે ॥ જિન ॥ ૨ ॥
 સર્જન સગાં સહુ સ્વારથ સુધી, ગરજે ગેહલાં થાયછેરે
 ॥ જિન ॥ પુન્ય વિના એક પરભવ જતાં, સંસારી સીદા-
 યછેરે ॥ જિન ॥ ૩ ॥ રામા રામા ધનધન કરતો, ધવધવ
 છાંડાં તીઠાં ધાયછેરે ॥ જિન ॥ કનક અન નેવલી કામની,
 લૂપ્ધાએ પ્રાણી કૂટાયછેરે ॥ જિન ॥ ૪ ॥ પંચ વિપયના
 પ્રવાહ માંહી, નૃલ પૂરી તણાયછેરે ॥ જિન ॥ નાવ સરીખા
 નાથને મૂકી, પાપની ભારી ભરાયછેરે ॥ જિન ॥ ૫ ॥ સ-
 દ્યુરની ઉપદેશે સુધા, જવ હિરી જણાયછેરે ॥ જિન ॥

પાખંડમાં પડ્યા જે પ્રાણી, કાચમલામા કહેવાયછેરે ॥ જિન ॥
 ૬ ॥ મોહરાજના રાજમાં વસતાં, પરમાધામી પન્નયછેરે
 ॥ જિન ॥ જિન મારગ વિન જમનો જોરો, જીઓ કીણે
 જીતાયછેરે ॥ જિન ॥ ૭ ॥ ભીડભંજન પ્રભુ પાસ જિણેશ્વર
 પૂજતાં, પાપ પલાયછેરે ॥ જિન ॥ ઉદય વાચકનો અંતર
 જામી, ખુડતાં માંહી સાલ્યછેરે ॥ જિન ॥ ૮ ॥ ઈતિ.

॥ અથ સ્તવન ॥

રાગ ગરખીનો ॥ અહો મેવાસમે ભેમરદો, મગન
 બયા મેવાસી ॥

કાયા અતિ રૂપ જણાયા, માતાની મેવાસી ॥ છાયાં
 કેસર આણુંદ બયો, આખર કયા લે જાસી ॥ અહો ॥ ૧ ॥
 નવ દરવાજા જઈ વસે નિરંજન, દુઃખ દાયક દૂર ગંધા ॥
 કહો ઉસમે તો લઈન બયાહૈ, રહ્યો રહ્યો આત્મ અંધા ॥
 અહો ॥ ૨ ॥ કાયા અતિ દુઃખી જાના, કાયામે બોહતર
 કોઠા ॥ વીણુ સત જાતાં વાર ન લાગે, જેસા જલ પર-
 પોટા ॥ અહો ॥ ૩ ॥ સારા મુલક મેલ્યા સંતાપી, કામ
 કરો તમે ખોટા ॥ લોભી તલાટી લોચ્યા વાલે, તે કીમ
 આવે ટોટા ॥ અહો ॥ ૪ ॥ મુલક મુલકકી મરી લોગાઈ,
 બહોત કરે ફરીયારી ॥ મુજરો હમારો માનોની પાપી,
 અદજાંતી અદમાતી ॥ અહો ॥ ૫ ॥ બિદ્યરત્ન કહે આ-
 તમ મેરા, મેવાસી મત મેલો, ભગવંત તમે ભાવે બેટા,
 મુંગત પુરીમે ખેલો ॥ અહો ॥ ૬ ॥ ઈતિ.

॥ અથ શ્રી નેમ જિન સ્તુતિ ॥

શ્રી ગિરનારે જે ગુણનીલો, તે તરણ તારણ ત્રિભોવન
તિલો ॥ નેમીસર નમીયે તે સદા, સેવ્યો આપે સુખ સંપદા
॥ ૧ ॥ ઇંદ્રાદીક દેવ જેહને નમે, દરશન દીઠે દુઃખ ઉપ-
સમે ॥ જે અતીત અનાગત વર્તમાન, તે જિ-
નવર વંદુ વરપ્રધાન ॥ ૨ ॥ અરિહંતે વાણી ઉચ્ચરી, ગણ-
ધરે તે રચના કરી ॥ પીસ્તાલી આગમ જાણીયે, અર્થ
તેહના ચિત્તે આંણીયે ॥ ૩ ॥ ગઢ ગિરનારની અધિષ્ઠાઈકા,
જિનશાસનની રખવાલીકા ॥ સમરૂં સાદેવી અંખીકા, મુની
જિદ્યરતન સુખ દાઈકા ॥ ૪ ॥ ધતિ.

॥ અથ શ્રી મહાવીર જિન સ્તુતિ ॥

કલ્યાણ મંદિર સુગુણ સુંદર, જિનવર જગદાધાર ॥
સંસાર દાંત્રાનલ સમાવા, જગમાં જે જલધાર ॥ સિદ્ધિ
બુદ્ધિદાતા, જગ વિખ્યાતા, સોવન વન શરિર ॥ મહાલાભ
જાણી ભાવ-આંણી, વંદો શ્રી મહાવીર ॥ ૧ ॥ અષ્ટકર્મ
જીપક જીવન-દીપક, કેવલ કમલાકંત ॥ જગ બંધુ કરણ
સિંધુ, બોધક અવિરોધી અરિહંત ॥ જસુ ધ્યાન ધરતા
બક્તિ કરતા, જીવની પાતક જાય ॥ ત્રૈલોકમાંહી મન ઉ-
છાહી, વંદુ તે જિનરાય ॥ ૨ ॥ સદેહ પાપી સંધ શાપી,
ભાપી શ્રી ભગવંત ॥ ગણધર સાર વિચાર જોઈ, સૂત

ગુપ્તી ગુણવંત ॥ સંસાર મૂલ વિછેદ, કારક કર્મ નિવારક
 નેહ ॥ બવીજન ભક્તિ એક ચિત્તે, આરાધોની તેહ ॥૩॥
 અતિ ચપલનિ સૂકુમાલ, શોભિત લોચન લાલ વિશાલ ॥
 સાસન દેવી સદા સેવી, આપે મંગલ માલ ॥ સુધી જન
 ભૂપણ રહિત દુઃખણ, શ્રીમેધરત મુણિંદ ॥ તસ સીધ્ય અ-
 મરરત, સેવક બિદક રત મુખ કંદ ॥ ૪ ॥ દતિ.

॥ અથ શ્રી એકાદશી સ્તુતિ ॥

॥ નેમીસરને શ્રી નારાયણ, પ્રશ્ન કરે પાય વંદીછ ॥
 સકલ પર્વમાં નેહ મહાદલ, તે મુજ કહો આણુંદીછ ॥
 જિન કહે એક મૌન એકાદશી, વર્ષો વર્ષ આરાધીછ ॥ ચઢી
 વિહાર ઉપવાસ પોસહથું, તે શિવ સંપદ સાધેછ ॥ ૧ ॥
 દશ ખેત્રે પાંચ પાંચ કલ્યાણક, સર્વ મલી પંચાશીછ ॥ તિહું
 કાલે તે ત્રિગુણ કરતાં, થાયે દોઢશો વિલાસછ ॥ માધશિર
 સુદિ એકાદશીને દિને, તે જપમાલી ગણિયેંછ ॥ સંપદ સ-
 ઘત્રી સન્મુખ થાયે, આપ દસવિ અવ ગણિયેંછ ॥ ૨ ॥
 પ્રતિમા જ્ઞાન પૂજા ઉપગરણાં, પ્રત્યેકે અગીઆરછ ॥ ફલ
 પકવાન મેવા બહુ દોવા, સામીવત્સલ સારછ ॥ ગુર
 વચને ઈમ મૌન એકાદશી, બિજમણું ને કરશેછ ॥ સુવ્રત
 એટિ તણીપરે તે નર શિવકમલા મુખ વરશેછ ॥ ૩ ॥
 દેવ દેવી ને સમ્યક દટિ, શાસન સુનિધ્ય કરીછ ॥
 સંધતા સકલ સમીહિત પૂરો, દોહગુપ્ત નિવારીછ ॥

એકાદશી તપ આરાધકને, મન કામિત સુખ આપોછ ॥ ૬૯ ॥
કહે શ્રી જિન આણામાં, મન ભવિ થિર કરી થાપોછ ॥ ૪ ॥ ઇતિ.

॥ અથ શ્રી પર્યૂપણ સ્તુતિ. ॥

પર્વ પગ્નૂસણુ સર્વ સન્નિધિ, મેલવીને આરાધોછ ॥ દાન
શીલ તપ ભાવને ભેલી, સદ્ગુણ કરો ભવ લાધોછ ॥ તતક્ષણુ
એહ પર્વથી તરીયે, ભવ જલ જેહ અગાધોછ ॥ વીરને
વાંદી અધિક આણુંદી, પૂછ પુછ્યે વાધોછ ॥ ૧ ॥ ઋ-
પમ નેમ શ્રીપાસ પરમેસર, વીર જીજ્ઞેસર કેરાંછ ॥ પાંચ
કલ્યાણુક પ્રેમે સુણીયે, વલી આંતરા અનેરાછ ॥ વીશે
જિનવરના જે વાર, ટાલે ભવના ભેરાછ ॥ અતીત અના-
ગત જિનને નમીયે વલી વિશેષે ભલેરાછ ॥ ૨ ॥ દશા-
શ્રુત સિદ્ધાંત માંહેથી, સુરિવર શ્રી યદ્ર બાહુછ ॥ કલ્પ
સૂત્ર એ ઊદ્ધરી સંધને, કરી ઉપગાર જે સાહુછ ॥ જિ-
નવર ચરિત્રને સામાચારી, થીરાવલી ઊમાહોછ ॥ જન-
ણી એહની આણુ જે વેહેશે, લેશે તે ભવ લાહોછ ॥
૩ ॥ ચઝિથ્ય છઠ અઠમ અઠાઠ, દશ પંદર ને ત્રીશછ ॥
પીસ્તાલીશ ને સાઠ પંચોતેર, ઈલાદિક સુગંગીશછ ॥ જિ-
પવાસ એતા કરી કરી આરાધે, પર્વ પગ્નૂસણુ પ્રેમછ ॥
શાસન દેવી વિધન તમુ વારે, ઉદય વાયક કહે એમછ ॥
૪ ॥ ઇતિ ॥

॥ અથ મોહરાજા વર્ણન છંદ. ॥

॥ ભુજંગ પ્રભાત છંદ ॥ બેડીસેં વિલુદ્ધા જીવે।
 આપ હુતો, સાવિત્રી સનેહેં વિધાતા વિગુતો ॥ લુંડીનીપરે
 લોપિને લોક લજ્જા, તુને હું નમું છું ભણા મોહરાજા ॥
 ૧ ॥ વૃંદાવનમાં ગોપી નારી વિહારી, કંદ બે ચઢ્યા
 ચીર ચોરી મુરારી ॥ કુબળા બજી પ્રીતિસેં મુકિ માળ-
 તુને ॥ ૨ ॥ ભુલો ભીલડીને બલેં ઈશ ભોલો, નાચ્યો
 નગ્ન રૂપે ધરી ચિત્ત ચોલો ॥ નવ નિત્ય ચંડી કરે છે
 તઆજા ॥ તુને ॥ ૩ ॥ રહ્યો રામ સીતા રસેં રૂપે વાહ્યો,
 ખેંચી આણુને મૃગની પુઠે ધાયો ॥ પ્રિયા કાજ બાંધી
 પારાવાર પામ ॥ તુને ॥ ૪ ॥ અહો ઈંદ્ર અહલ્યા તણે
 રૂપ મોહ્યો, દર્ઠ શ્રાપને ગૌતમે તે વિગોળ્યો ॥ કરી ના-
 રી માંજરને કહ્યો જામ. ॥ તુને ॥ ૫ ॥ પારાસર
 નામે થયો માહા જોગી, સુતા માછલી નાવમાં જોણું ભો-
 ગી ॥ સુકદેવ જોતાં રહ્યા નહિ સામ ॥ તુને ॥ ૬ ॥ ઋષિ
 જમદગ્નિ વરી રેણુકાને, પરશુરામ પેદા કર્યા એકતાને
 ક્ષત્રી ખેસવાને કર્યાં યુદ્ધ આજાં ॥ તુને ॥ ૭ ॥ રસે રો-
 હીણીસેં રમ્યો ચંદ્ર પોતે, થયો ખીણુ રૂપી કલા આપ
 ખોતે ॥ આલોચી પુરાણે જીવો કામ આજા ॥ તુને ॥ ૮ ॥
 કહીએ શું ધણું તો નહી મૂલ સાણુ, દેવી દેવની વાત
 કહેતાં હું લાણુ ॥ જગ લોક જીડા કરે છેદી વાળ ॥ તુને ॥
 ૯ ॥ રખે દેવ ચીડી તણો દોષ દેતા, વેદ વ્યાસ પોતે ગ-
 યા છે વિગોતા ॥ વિના જૈન ટાલી નથી કોઈ ચોખા, ધ-

૩૧ મન માંહે રખે રેખ ઘોખા ॥ તુને ॥ ૧૦ ॥ જોતાં
નારીથી જે રહે કાઈ અલગો, તજી સર્વને તેહને પાય વ-
લગો, ॥ ઉદયરત્ન ભાંખે નમોનાથ તેહ, સદા સુંદરીથી રહે
દુર જેહ ॥ તુને ॥ ૧૧ ॥

॥ અથ શ્રી શોલ સતીનો છંદ. ॥

આદીનાથ આદે જિનવર વંદી, સફલ મનોરથ કી-
જીએ ॥ પ્રભાતે ઉડી માંગલિક કામે, શોલ સતીનાં
નામ લીજીએ ॥ ૧ ॥ બાલકુમારી જગહિતકારી, આહી
બરતની બેહેનડીએ ॥ ઘટ ઘટ વ્યાપક અક્ષર રૂપે, શો-
લ સતી માંહિ જે વડીએ ॥ ૨ ॥ બાહુબલ ભગિની
સતીય શિરોમણી, સુંદરી નામે ઋષભ મુતાએ ॥
અંક રૂપરૂપી ત્રિભોવન માંહે, જેહ અનુપમ ગુણ જુતા-
એ ॥ ૩ ॥ ચંદનબાલા બાલપણથી, શીયલવતી શુદ્ધ
શ્રાવિકાએ ॥ અડદના બાકુલા વીર પ્રતિ લાબ્યા, કેવલ લ-
હિ વ્રત ભાવિકાએ ॥ ૪ ॥ ઉગ્રસેન ધુઆ ધારિણી નંદન,
રાજિમતિ નેમ વલ્લભાએ ॥ જોખન વેશે કામને જીયો,
સંજમ લેઈ દેવ દુલ્લભાએ ॥ ૫ ॥ પંચ ભરતારી પાંડવ
નારી, દ્રુપદ તનયા વખાણીએ ॥ એકશો આઠે ચીર પૂરાણાં,
શીયલ મહિમા તસ જાણીએ એ ॥ ૬ ॥ દશરથ નૃપની
નારી નિરૂપમ, કૌશલ્યા કુલ ચંદ્રિકાએ ॥ શીયલ સલૂણી
રામ જમેતા, પુણ્ય તણી પ્રનાલિકાએ ॥ ૭ ॥ કૌશલિક

દામેં સંતાનિક નામેં, રાજ્ય કરે રંગ રાજિયોએ ॥ તસ
 ઘર ઘરણી મૃગાવતી સતી, સુરભુવને જશ ગાજિયોએ
 ॥ ૮ ॥ સુલસા સાચી શીયલે ન કાચી, રાચી નહી વિ-
 પયા રસેંએ ॥ મુખડુ જોતાં પાપ પદાએ, નામ લેતાં મન
 ઉલસેએ ॥ ૯ ॥ રામ રઘુવંશી તેહની કામિની, જનક
 સુતા સીતા સતીએ ॥ જગ સહ જાણે ધીરજ કરતાં, અ-
 નલ શીતલ થયો શીયલથીએ ॥ ૧૦ ॥ કાએ તાંતણે ચા-
 લણી બાંધી, દૂવા થકી જલ કાઢીયુંએ ॥ કલંક ઉતારી
 સતીય સુભદ્રા, ચંપા ખાર ઉઘાડીયુંએ ॥ ૧૧ ॥ સુરનર
 વંદિત શીયલ અખંડિત, શીવા શીવપદ ગામિનીએ ॥
 જોહને નામે નિર્મલ થઈયેં, બલિહારી તસ નામનીએ
 ॥ ૧૨ ॥ હસ્તી નાગપુરે પાંડુરાયની, કુંતા નામે કામિનીએ ॥
 પાંડવ માતા દસે દસારની, જોહેન પ્રતીવ્રતા પદ્મનીએ ॥ ૧૩ ॥
 શીયલવતી નામે શીલવ્રત ધારિણી, ત્રિવિધે તેહને વંદીએ
 એ ॥ ૧૪ ॥ નિષિધા નગરી નલહ નરિંદની, દમયંતી તસ
 જોહિનીએ ॥ સંકટ પડતાં શીયલજ રાખ્યું, ત્રિભુવન કીર્તિ
 જોહનીએ ॥ ૧૫ ॥ અનંગ અતીતા જગજન પૂજિતા, પુ-
 પ્પ સુલાને પ્રભાવતીએ ॥ વિશ્વ વિખ્યાતા કામિત દાતા
 શોભમી સતી પદમાવતીએ ॥ ૧૬ ॥ વીરે ભાખી શાસ્ત્રે
 સાખી, ઉદયરત્ન ભાંખે મુદાએ ॥ વાહાણુવાતાં જે નર ભ-
 ભુશે, તે લેશે સુખ સંપદાએ. ૧૭ ॥ ઈતિ

॥ અથ મંગલ ચાર ॥

॥ સિદ્ધાર્થ ભૂપતિ શોહે ક્ષત્રિયકુટે, તસ ઘેર ત્રિશલા
 કામિનીએ ॥ ગજવર ગામિની પોઢીય ભામિની, ચઝદ
 સુપન લહે જામિનીએ ॥ ત્રુટક ॥ જામિની મધ્યે શોભતાંરે,
 સુપન દેખે બાલ ॥ મયગલ ઋષભને કેસરી, કમલા કુસુ-
 મની માલ ॥ ઈંદુ દિનકર ધ્વજા સુંદર, કલશ મંગલરૂપ ॥
 પદ્મ સરજલ નિધિ ઊત્તમ, અમર વિમાન અનૂપ ॥ રત્નો
 અંબાર ઊજવલ, વન્દિ નિર્મુખ જ્યોત ॥ કલ્યાણ મંગલ-
 કારી માહા કરત જગ ઊઘોત ॥ ચઝદ સુપન સૂચિત વિશ્વ
 પૂજિત, સકલ સુખ દાતાર ॥ મંગલ પેહેલું પેહેલું બો-
 લીએએ, શ્રીવીર જગદાધાર ॥ ૧ ॥ મગધ દેશમાં નયરી
 રાજ ગૃહી, શ્રેણિક નામે નરેશરૂએ ॥ ધનવરગોવર ગામ
 વસે તિહાં, વસુ મૂતિ વિપ્ર મનોહરૂએ ॥ ત્રુટક ॥ મનોહરૂ
 તસ ભામિની, પૃથ્વી નામે નાર ॥ ઈંદ્રભૂતિ આદેઅ છે,
 ત્રણ પુત્ર તેહને સાર ॥ યક્ષ કર્મ તેણે આદર્યું, બહુ
 વિપ્રને સમુદાય ॥ તેણે સમે તિહાં સમે સચ્ચા, ચોવી-
 શમા જિનરાય ॥ ઉપદેશ તેહનો સાંભળી, લીધો સંજમ
 બાર ॥ અગીયાર ગણધર થાપીયા, શ્રી વીરે તેણીવાર ॥
 ઈંદ્ર ભૂતિ ગુરૂ ભગતે થયો, માહાલબ્ધિનો ભંડાર ॥ મં-
 ગલ બાળું બોલીયે, શ્રી ગૌતમ પ્રથમ ગણધાર ॥ ૨ ॥
 નંદ નરિંદનો પાડલી પુરવરે, સકડાલ નામે મંત્રીસરૂએ ॥
 લાછલદે તસનારી અનુપમ, શીયલવતી બહુ સુખ કરૂએ
 ॥ ત્રુટક ॥ સુખ કરૂ સંતાન નવદોય, પુત્ર પુત્રી સાત ॥

(૭૨)

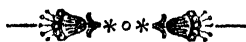
શીયલવંતમાં શિરોમણિ, થુલીભદ્ર જગ વિખ્યાત ॥ મો-
હવસે વેશ્યા મંદિર, વસ્યા વર્ષ ધાર ॥ ભોગ ભલીપેરે
ભોગવ્યા, તે જાણે સહુ સંસાર ॥ શુદ્ધ સંજમ પામી વિ-
ષય વામી, પામી ગુરુ આદેશ ॥ કોશ્યા આવાસે રહ્યા નિ-
શ્ચલ, ડગ્યો નહીં લવલેશ ॥ શુદ્ધ શીયલ પાલે વિષય ટાલે,
જગમાં જે નરનાર ॥ મંગલ ત્રીજી બોલીયે, શ્રી થુલીભદ્ર
અણુગાર ॥ ૩ ॥ હેમ મણિ રૂપ મય ધડિત અનુપમ, જ-
ડિત કોશીસાં તે જે ઝગેઝે ॥ સુરપતિ નિર્મિત ત્રણ ગઠ
શોભિત, મધ્યે સિંહાસન ઝગમગેઝે ॥ ત્રુટક ॥ ઝગમગે
જિન સિંહાસને ઝે, વાળંત્ર કોડા કોડ ॥ ચાર નિકાયના
દેવતા, તે સેવે બેહુ કરજોડ ॥ પ્રાતિહારજ આઠ શુરે ચો-
ત્રીશ અતિશયવંત ॥ સમવસરણે વિશ્વ નાયક, શોભે શ્રી
ભગવંત ॥ સુરનર કિત્તર માનવી, બેડી તે પર્યદા ધાર ॥
ઉપદેશ દે અરિહંતજી, ધર્મના ચાર પ્રકાર ॥ દાન શીયલ
તપ ભાવનારે, ટાલે સઘસો કર્મ ॥ મંગલ ચોથું બોલીયે,
જગમાંહે શ્રી જિન ધર્મ ॥ ઝે ચાર મંગલ ગાવશે જે, પ્ર-
ભાતે ધરી પ્રેમ ॥ તે કોડી મંગલ પામશે, ઉદય રત્ન બાં-
ખે ઝેમ ॥ ૪ ॥ ઈતિ.

॥ અથ મીડમંજન પાર્શ્વનાથનો છંદ. ॥

॥ બુલણા છંદ પ્રભાતી ॥ બીડમંજન પ્રભુ બીડમં-
જન સદા, નહિ કદા નિષ્ફલ થાય સેવા ॥ ભવિજન ભા-
વશું ભજન માંહી બજે,, પરમપદ સંપદા તાપ્ત સેવા

॥ ૧ ॥ કાશી વણારસી જિનપદ પુરેજ્યો, વામા અશ્વસેન
 સુતવિશ્વ દીવો ॥ સેઢી વાત્રક તટે ખેટક પુર તપે, કદપની
 કોડ કૃપાલ જીવો ॥ ૨ ॥ બીડભવ ભિત્તિ ભય ભાવકૃ ભં-
 જણો, ભક્તિજન રંજણો ભાવે ભેટયો ॥ આજ જિનરાજ
 મુજ કાજ સિદ્ધાં સવે, મોહ રાજનો માન મેટયો ॥ ૩ ॥
 કોટી મન કામના મુજશ બહુ ઠામના, શિવ સુખ ધામના
 આજ સાધ્યાં મંગલ માલિકા આજ દીપાલિકા, મુજમન
 મંદીરે મોજે વાધ્યા ॥ ૪ ॥ પાઠ કેં ઠાઠમેં કાર્ત્તિવદ આ-
 ઠમે, સત્ર અઠ્યોત્તરે પાસ ગાયો ॥ ઉદય નિજ દાસની એ-
 હ અરદાસ સુણિ, હિતધરી નાથજી હાથ સાથો ॥ ૫ ॥ ઈતિ.

॥ અથ શ્રી રત્નસુરીશ્વર છંદ. ॥

॥ ખેટકપુર નિવાસી શ્રીપૂજ્ય મહારાજ ॥

॥ ત્રોકટ છંદ ॥ શ્રી ગૌયમ ગણધર પાયે નમી, ગુ-
 ૩ ગુણુ થુણુવા મુજ મનરમી ॥ પાંચે ઈંદ્રીઓ જોણે લેં દ-
 મી; મધુરી ગુરવાણી અમૃત સમી ॥ ૧ ॥ શ્રી પુજ્યોદય
 રત્ન સૂરેંદ્ર તણા, ગુણુ ગાતાં થાયે લાભ ધણા, સુખ સંપ-
 તની નવી રહે મણા, ભવીયણુ તમે સેવો પ્રયણુ દીણા
 ॥ ૨ ॥ અદાર અઘાવને જન્મ સુણ્યો, જાણી આણું ન-
 ગર તે ધન્ય ગણો ॥ ઉસવંત પિતા સરીમલ થુણો, લી-
 લાદેવી પૂજ છે તેહતણો ॥ ૩ ॥ વરશે શોલે સંચસરી,
 અઘાઈ મોહવ હરખ ભરી ॥ માહશુદ પંચમી સુરી પદવી
 ધરી, ભવી બાવે સુણો સીદ્ધાંત વરી ॥ ૪ ॥ ભય ભાવઅ

ભીડ વિધન હરે, સાયણી ડાયણી સવી દુરેટલે ॥ દુરજન અ-
 હીં સિદ્ધને દીઠે ડરે, ગુરુ નામથી લક્ષી શું આવી વરે
 ॥ ૫ ॥ જોણે ગામ નગર ચોમાસુ રહ્યા, તે દેશ ત-
 ણ્યા ભય દુરે ગયા ॥ શ્રી પાર્શ્વ મંત્રના સ્તવન
 કહ્યા, તેણુથી ભય સહુ વિસરાલ થયા ॥ ૬ ॥ ભીડભંજન
 પાસ જીજીવં તણી, શેવા ફલદાયક રીધ ઘણી ॥ દેશના
 પૂજ્યની એહવી સુણી, સવીસંધ પુજે બહુ ભક્તિ ભણી
 ॥ ૭ ॥ પદ્માવતી નવ નવરૂપ ધરી, નિત્ય વંદવા આવે
 હરખ ભરી ॥ તેણે તપગચ્છ મહિમા અધિક કરી, તેથી
 સદ્ગુરુની કિરત્તી વિસ્તરી ॥ ૮ ॥ માણિભદ્ર સદા સાનિધ્ય
 કરે, ચક્રેશ્વરી સંકટ કોડ હરે ॥ ગુરુરાય તણી શિર આંણુ
 ધરે, તેહનાં મનવંછીત કાળ સરે ॥ ૯ ॥ પાટે મુંજોદ્ર
 રત્ન સુરતણે, પ્રતાપે દીન કર જીમ તેજ ધણે ॥ ચૌદ વિધા
 ગુરુ વેગે ભણે, સાયર જગ ગુરુજી ગંભિર પણે ॥ ૧૦ ॥
 મંન રંગે સોહગનાર મલી, ગુરુના ગુણુ ગાવે થઈ રહી ॥
 ભગતે ગુરુ વંદે વલીય વલી, જિમ થાયે આશા સહુ સફલી
 ॥ ૧ ॥ અહોનીશ ગુરુજીનું નામ જપે, ક્રમ આઠ સહિત
 સવેગે જપે ॥ ચંદ્ર સૂરજની પરે તેજ જપે, નવ નીધી
 ગુરુ નાંમે ગેહ થપે ॥ ૧૨ ॥ સદ્ગુરુ ગુણુ એહ છત્રીશ
 ધરો, શ્રી પુજ્યોદયરત્ન સુરીશ્વર પ્રવરો, સેવક મનવં-
 ઘીત દેવતરો, શ્રી તપાગચ્છ જિણાત કરો ॥ ૧૩ ॥
 ખેટકપુર રહી, સુભ ધ્યાને અણસર લીયો સહી
 વદ એકાદશી દિવસ કહી, અદ્વારસે નેજાએ સ્વર્ગ લહી ॥

॥ ૧૪ ॥ શેઠીય નદી ઉપકંઠ જીહાં, પૂજ્યે છે તે યુભ
તીહાં ॥ દીપ ધુપ કુશમ નૈવધ ગ્રહા, પુજવા ભવિયણ
તિહાં હરખ ભયા ॥ ૧૫ ॥ આદિતવાર દિન મેલો મલે,
શેઠી વાત્રક જીહાં દોય ભલે ॥ યુભ દેખતાં પાતીક ગલે,
મન વંછીત ઈછીત સર્વ કલે ॥ ૧૬ ॥ ખેટકપુર પુજ્ય
સહી, ધૂત દીપક જ્યોત અખંડ થઈ, વિધ વિધ પુષ્પે શું
ગરકાવ ભઈ, અંગુર પુજે છે આનંદમઈ ॥ ૧૭ ॥ એ-
ણીપેરે ગુરુગુણ તણા સ્તવના, ભાવી જે જે સુદ્ધ મને ભ-
જના ॥ એ ગુરુજી આરાધેને એક મન, સુખ સોહાગ
છીને લીલ ધન ॥ ૧૮ ॥ ઈંદ્રાય પુરે આનંદ ભરે, ગુરુ-
રાય તણી શિર આંણુ ધરે ॥ લાભે મનમાં આનંદ લહયો,
એમ ત્રોટક નામા છંદ કહયો ॥ ૧૯ ॥ છતિ.

—*ॐૐૐૐ*—

॥ અથ સજ્ઞાયો પ્રારંભ ॥

॥ અથ દાનની સજ્ઞાય ॥

॥ દેશી કાછ્યાની ॥ ચોત્રીસેં અતિસય વંત, સમવ-
શરણે હો ખેસી જગગુરુ ઉપદેશો અરિહંત, દાંનતણા ગુણ
હો પેહેલે સુખ કર ॥ ૧ ॥ દાંને દોલત દાતાર, દાંને ભાગે
હો ભવનો આંમલો ॥ દાંનના પંચ પ્રકાર, ઊલટ આણી
હો ભવિયણ સાંભળો ॥ ૨ ॥ પહેલું અભય શું દાંન, દ-
યાહું તેહો નિજ તનું દીજીયે ॥ જીમ મેધરથ રાજન, જીવ
સવેને હો નિરભય કીજીએ ॥ ૩ ॥ ખીણું દાન સૂપાત્ર,

(૭૬)

સત્તર બેઠહો સંયમ જે ધરે ॥ નિર્મલ જિન ગુણ ગાત્ર,
તણીમણિ કાંચણ હો અદત જે પરિહરે ॥ ૪ ॥ અસના-
દીક સુવિચાર, હેજે દીજે હો હાજર જે હોવે ॥ અમ
સાલિભદ્ર કુમાર, સુપાત્ર દાંને હો માહ સુખ ભોગવે ॥૫॥
અનુકંપાદાન વિસેષ, ત્રીજી દેતાં હો પાત્ર ન જોધયે ॥
અનનો અરથી દેખ, તેહને આપી હો પુન્યવંત હોધયે ॥૬॥
ધન પાંખીસ સ્નેહ. અવસર આવે હો નાલ જે પોષિયે ॥
જિમિત ચોથું એહ, સ્વજન કુટુંબે હોજે સંતોષિયે ॥ ૭ ॥
પાંચમુ કિરત દાન, જાયક જનને હો જે કાંઈ આપીયે ॥
વાધે તિણે જશવાન, જગમાં સધલે હો ભક્ષપણુ થાપીયે
॥ ૮ ॥ પાંખી ચિત્ત વિતપાત્ર, તેહને આપી હો અવિચલ
સુખ લહો ॥ દાન દેતાં ક્ષિણુમાત્ર, વિલંબ ન કરીજે હો
ઉદયરતન કહે ॥ ૯ ॥ ધતિ.

॥ અય શીયલની સજ્ઞાય ॥

॥ જનની મન આસ્યા ઘણી એ દેશી ॥ શિયલ સ-
મુ વ્રત કોયે નહીં, શ્રી જિનવર ભાષે ॥ સુખ આપે જે
સાશ્વતાં, દુરમલ જે પડતાં રાષે ॥ શિ ॥ ૧ ॥ વ્રત
પચ્ચખાણુ વિના જીજ્યો, નવ નારદ જેહ ॥ એકજ
શિયત તણે બલે, ગયા મુગતે તેહ ॥ ૨ ॥ સાધુ અને
શ્રાવક તણી, વ્રત છે સૂખ દાર્ઠ ॥ પણુ શિયળ વિના વ્ર-
ત જાણુજ્યો, કૃકસ સમ ભાર્ઠ ॥ શિ ॥ ૩ ॥ મૂળ

(૭૭)

વિના તરવર જેસ્યો, ગુણુ વિના લાલક ખાંન ॥ શિયલ
વિના વ્રત એહવા, ખોલે શ્રી વર્દમાન ॥ શિ ॥ ૪ ॥ નવ
વાડે જે નિરમલુ, પેહેલુ શિયલ ધરજ્યો ॥ ઉદયરત્ન કહે
પુઠે, વ્રતનો ક્ષય કરજ્યો ॥ શિ ॥ ૫ ॥ ઈતિ ॥

—+*+—

॥ અથ પાર્શ્વનાથની આરતી. ॥

॥ જે જે આરતી પાસજીણુંદા, પ્રભુ મુખ શોભે પુ-
નમચંદા ॥ દાયે પેહેલી આરતી અગર કપુરા, અમમગ અ-
ગમગ જ્યોત સલુણા ॥ જે ॥ દાયે ખીજ આરતી પાસ
પ્રભુની, સઉ મલી કરે દેવ સલુણી ॥ જે ॥ દાયે આરતી
કીજે અતિ હિમાલ, જલહલ જલહલ આક જમાલ ॥ જે ॥
દાયે મોહન મુરત નવ કરમાંન, લીલોપમ શોભે લીલે વાણુ
॥ જે ॥ દાયે નવ નવ નાટક ચમર ભુંગળ ભેરી, ચમર
ધારે મરદંગ ભેરી ॥ જે ॥ દાયે વમાકે સુત મન વસીયા
આરતી કરતાં પ્રભુ મન વસીયા ॥ જે જે આરતી પાસ
જીણુંદા ઈતિ.

॥ મંગલ દીવો. ॥

॥ ગંહમનો હર મંગળીક વાગે, સાંભલાં સધી સંક-
ટ ભાગે ॥ જે ॥ દાયે આરતી આરતી ધુપની માલા, મં-
ગલ મંગલ દીપ વધાવ ॥ જે ॥ દાયે ખેટકપુર (ખેડા)

માં ધન પ્રભુવાસી ખીજમત આપો સકીતવાસી ॥ જે ॥
દામે હુપ દીપ ધરતાં પ્રભુ આવે, પદમ ઉદે પ્રભુતાં જાવે
॥ જે ॥ જે જે આરતી પાસ તમારી, ચરણ કમલકી જ-
ગે બસીદારી ॥ જે જે આરતી પાસ જીણુંદા ઈતિ.

इति श्री महान उदयरत्न कृत संग्रह समाप्त.

આ લઘુ પુસ્તકને જે સદગ્રહસ્થાએ પ્રથમથી
આશ્રય આપ્યો છે તેઉ સાહેબોનાં નામ.

ખેડા.	
૫ શ્રી. જૈનોદાય સભા તરફથી	૧ શા. જેસંગ રાયચંદ.
૫ શા. સુરચંદ ગાંધીભાઈ પ્ર- મુખ.	૧ શા. બહેચર લલુભાઈ.
૨ શા. જગનલાલ હિમત પ્રમુખ	૧ શા. પરસોતમ કાસોર.
૨ શા. ભીખાભાઈ નરોત્તમ દેઝરર.	૧ શા. ચુનીલાલ મુળજી.
૨ શા. ભીખાભાઈ સુરચંદ.	૧ શા. નાનચંદ તલકચંદ.
૨ શા. સકરાભાઈ અમીચંદ.	૧ શા. મગનલાલ સાંમળદાસ
૨ શા. મગનલાલ દામોદરદાસ	૧ શા. મથુર પરસોતમદાસ.
૨ શા. લલુ હિમત.	૧ શા. મોહનલાલ પરસોતમ દાસ.
૨ શા. ચુનીલાલ મલુકચંદ.	૧ શા. અમથા વણારસી.
૨ શા. વીરચંદ ચતુર.	૧ શા. લીકમલાલ દેવચંદ.
૨ શેઠ. નરોત્તમ માનચંદ.	૧ શા. દામોદરદાસ કરતુર.
૧ ,, કુંવરસી રતનસી.	૧ શા. વીરચંદ લાલચંદ.
૧ શા. ગાંધીભાઈ કૃતેચંદ.	૧ શા. મથુર ખેમચંદ.
	૧ શા. વાડીલાલ ખેમચંદ.
	૧ શા. ભઈલાલ હરગોવન.

- ૧ શા. છગનલાલ પાનાયંદ.
 ૧ શા. ઉમેદ ઓતમ.
 ૧ શા. નાગરદાસ હિમત.
 ૧ શા. જેસંગ પાનાયંદ.
 ૧ શા. તીકમલાલ લલુ.
 ૧ શા. ડાહ્યાભાઈ નાગર
 ૧ શા. અચરતલાલ મોહોલા
 લ હા. નાથાલાલ.
 ૧ શા. સાંકળયંદ તત્તકયંદ.
 ૧ ભટ. નાથાલાલ સુખરાંમ.
 ૩ શા. નગીનસુરયંદ તરફથી
 ૨ શા. માણેકલાલ ઉજ્જમ-
 લાલ વકીલ અમદાવાદ
 ૧ શા. પ્રેમચંદ ફતેચંદ.
 અમદાવાદ.
ઘોળેરા.
 ૧૦. શ્રી જૈન શુભેચ્છક ટોળીના
 મંત્રી શા. ચતુર મુળયંદ.
 ૧૦ શા. ડાહ્યાભાઈ લખમીયંદ.
 ૨ બાબરીઆ ચુનીલાલ તલ
 ફરી.
 ૫ શ્રી જૈનજ્ઞાન ઈચ્છક સભા
 ના મંત્રી શા. હરજી-
 વન મુળયંદ.
સુરત.
 ૫ શા. માણેકલાલ ઝવેરદાસ
ધુળીઆ.
 ૫ શેઠ. સખારામ દુલભદા-
 સ.

- પાટણ.**
 ૫ શા. ઉત્તમચંદ વીરચંદ
વડોદરા.
 ૪ શા. ગલાખચંદ ઈશ્વર.
 ૧ શા. મગનલાલ પુખ્તવંત.
વળા.
 ૫ શ્રી જૈનઘોષક સમાના મં-
 ત્રી શેઠ કલ્યાણજી ન-
 રસિંહ.
મેસાણા.
 ૨ શા. છગનલાલ ડોસાભાઈ.
વસો.
 ૫ ભાવસાર. નાથાલાલ ભુખણ
 ૧ „ આશારામ ભુખણ.
દેવા.
 ૧ શા. મોતીચંદ હીરાચંદ.
સોજીત્રા.
 ૧ શા રાયચંદ બાપુજી.
પેટલાદ.
 ૧ શા. પાનાચંદ લાલચંદ.
 ૧ શા. છોટાલાલ મુળયંદ.
ઈડર.
 ૧ શા. રાયચંદ પ્રેમચંદ.
અમરેલી.
 ૨ શ્રી જૈન બાલજ્ઞાન વલ્લક
 સભા હા. વીરચંદ જીવા.
મોરબી.
 ૩ શ્રી જૈનશાળા તરફથી.
 ૧ મેતા માધવજી માવજી..

અમદાવાદ.

- ૨ શા. મનસુખભાઈ ગોકળ
૨ શા. મગનલાલ જમનાદાસ
૨ શા. ડાહ્યાભાઈ દીપચંદ.
૨ શા. મયાચંદ પ્રેમચંદ
૧ શા. ભોગીલાલ મગન.
૧ શા. મોહનલાલ ખેમચંદ.
૧ શેઠ. લાલભાઈ ફકીરભાઈ.
૧ ઝવેરી. ચંદુલાલ લલુભાઈ.
૪ શા. લલુભાઈ. દોલતચંદ.
તરફથી.
૧ શા. બાલાભાઈ નથુભાઈ.
૧ શા. જેસંગ તારાસંદ.

- ૧ શા. હડીસંગ નગીનદાસ.
૫ શ્રી. લઘુઆધ જૈનધર્મ પ્ર-
વર્તક સભા તરફથી.
૨ શા. હરીલાલ મગનલાલ
સેક્રેટરી.
૧ શા. નેમચંદ ચુનીલાલ.જો.
સેક્રેટરી.
૧ શા. મુળચંદ જેસંગભાઈ.
ટ્રેઝરર.
૧ શા. ચકુ બહેચર.
૧ શા. હીરાલાલ હરગોવિનદાસ
૧ શા. ટોકરસી મગનલાલ.

બાકીનાં નામ વેલાસર નહિ મલવાથી દાખલ થઈ
શક્યાં નથી.

આ લઘુ પુસ્તકમાં જે કંઈ ભૂલ થયું હોય તે મુગ
સજ્જન સુધારીને વાંચશે.

આ લઘુ પુસ્તક કોઈ પણ જૈનધર્મી સભામાં જો-
ઈતું હશે તો તેને અડધી કિંમતે આપવામાં આવશે.

લી. શા. વાડીલાલ ભાઈ.

તથા.

શેઠ. શોમાભાઈ પો.

જાહેર ખબર.

આ ઉપરથી સરવે લોકોને ખબર આપવામાં આવે છે કે હરેક જૈનધર્મનાં પુસ્તકો અમારી શ્રી જૈનોદય સભાના સેક્રેટરી પાસેથી શેકડી કીમતે મળશે તથા આ શિવાય આ ચોપડીઓ નીચેને હેકાણેથી મળશે.

ભાવનગર—શ્રી જૈનધર્મ પસારક સભાના મંત્રી શા. અમરચંદ ઘેલાભાઈ પાસેથી મળશે.

અમદાવાદ—શા. મનસુખભાઈ ગોહલભાઈ હે. કડી-આ પોળમાં મળશે.

મુંબાઈ—શા. બીમસીંહ માણેક પાસેથી મળશે હે. માંડવી બંદર.

ખેડામાં—શ્રી જૈનોદય સભાના સેક્રેટરી સોમચંદ પાતાચંદ હે. સેઠવાડામાં મળશે તથા નીચે સહી કરનાર પાસેથી.

શા. સુનીલાલ ડાહ્યાભાઈ હે. પાંચ હાટડીમાંથી.

શા. વાડીલાલ ડાહ્યાભાઈ.

શ્રી જૈનોદય સભાના ખાસ સેક્રેટરી.

